

Monografia

MKS MAZOVIA

Mińsk Mazowiecki

Mińsk Mazowiecki 2015

Monografia
MKS MAZOVIA
Mińsk Mazowiecki

Monografia

MKS MAZOVIA

Mińsk Mazowiecki

Mińsk Mazowiecki 2015

Projekt okładki, skład i łamanie: **Paweł Drzewiński**

Redakcja: **Monika Rozalska**

Współpraca: **Adam Bagiński, Adam Cichoń, Krystian Kielan, Leszek Kopczyński, Mirosław Krusiewicz, Andrzej Kuć, Krzysztof Roguski, Artur Sikorski**

Zdjęcia:

prywatne archiwum **Adama Bagińskiego** (piłka nożna, rugby)

prywatne archiwum **Andrzeja Kucia** (rugby)

prywatne archiwum **Krzysztofa Roguskiego** (brydż sportowy, żużel, piłka ręczna)

prywatne archiwum **Mirosława Krusiewicza** (tenis stołowy)

Monika Rozalska (żużel, rugby)

archiwum **MKS Mazovia** (piłka nożna)

© Mazowiecki Dom Medialny Dzwon sp. z o.o.

ISBN: 978-83-938625-2-8

Wydawca:

Mazowiecki Dom Medialny Dzwon sp. z o.o.

Mińsk Mazowiecki

Druk: Mazowieckie Centrum Poligrafii

Nakład: 500 egz.

Publikacja sfinansowana ze środków Miasta Mińsk Mazowiecki

Spis treści

WSTĘP	7
HISTORIA	9
SEKCJE HISTORYCZNE	13
Kolarstwo	13
Rugby	13
Lekka atletyka	22
Żużel	22
Piłka ręczna	30
Siatkówka	33
OD HISTORII DO WSPÓŁCZESNOŚCI	34
Piłka nożna	34
Brydż sportowy	56
Tenis stołowy	80
Warcaby	92
ZARZĄD MKS MAZOVIA	99

WSTĘP

Oddajemy do państwa rąk publikację stworzoną z okazji 90-lecia Mińskiego Klubu Sportowego Mazovia. Klub ten od początku swojego istnienia nierozzerwalnie związany był z Mińskiem Mazowieckim. Tworzyli go wyjątkowi ludzie, pełni zaangażowania i pasji. Dzięki nim kolejne pokolenia mogły realizować swoje sportowe zainteresowania i marzenia. Przez lata MKS Mazovia wychował wielu zawodników w różnych dyscyplinach sportu, którzy osiągnęli sukcesy również na arenach międzynarodowych. W tej publikacji chcemy przypomnieć ich nazwiska i osiągnięcia.

Dziś MKS Mazovia pamiętając o chlubnej przeszłości i osobach tworzących piękną historię Klubu, buduje sportową przyszłość nowych pokoleń. Piłka nożna, brydż, tenis stołowy i warcaby to oferta dla wszystkich osób, które chcą rozwijać swoje sportowe pasje. Mamy nadzieję, że podobnie jak ci, którzy 90 lat temu tworzyli w naszym mieście klub sportowy, będziemy dawać szansę i możliwości młodym ludziom, by właśnie w barwach MKS Mazovia rozpoczynali swoją sportową przygodę.

Monografia, która została opublikowana z okazji 90-lecia powstania MKS Mazovia to kronika osiągnięć i sukcesów. Być może poruszy ona pamięć dawnych działaczy i zawodników, którzy swoją wiedzą zechcą wzbogacić kolejne wydania historii naszego Klubu. Mam też nadzieję, że nowe karty dopiszą do niej ci, którzy dopiero dziś zaczynają swoją sportową drogę z MKS Mazovia.

Prezes Zarządu MKS Mazovia
Andrzej Kuć

HISTORIA

Miejski Klub Sportowy Mazovia Mińsk Mazowiecki powstał w 1925 roku. Podobnie jak w wielu innych miastach, w okresie międzywojennym wszystko zaczęło się od kilku osób zainteresowanych sportem, które swoją pasję chcieli rozwijać w sposób bardziej zorganizowany. W dużych miastach, takich jak choćby pobliska Warszawa, kluby sportowe stawały się coraz powszechniejszą alternatywą dla pełnych energii młodych ludzi, zatem było skąd czerpać wzorce. Nie wystarczyło jednak samo zainteresowanie sportem – potrzebne było wsparcie finansowe i organizacyjne. Na szczęście mińska inicjatywa związana z organizacją klubu sportowego spotkała się z życzliwością i zainteresowaniem lokalnych przedsiębiorców, a zwłaszcza jednego z szacowniejszych mieszkańców ówczesnego Mińska Mazowieckiego – właściciela apteki przy ul. Warszawskiej Hipolita Pfata. Pfat, który zaangażował się w to przedsięwzięcie, zarejestrował klub sportowy pod nazwą Mazovia w miejscowym starostwie i wraz z nowo utworzonym zarządem Klubu zajął się sprawami organizacyjnymi. Jednym z pierwszych problemów, z jakimi musiał się zmierzyć zarząd nowo powstałego Klubu, była kwestia bazy sportowej. W okresie międzywojennym w Mińsku Mazowieckim nie istniały ogólnodostępne obiekty sportowe umożliwiające uprawianie jakiejkolwiek dyscypliny, zatem zarząd zwrócił się do hrabiny Pelagii Łubieńskiej – właścicielki wielu mińskich dóbr – o przekazanie nieruchomości przy ul. Stankowizna. Hrabina Łubieńska w drodze darowizny przekazała Klubowi grunty, na których młodzież stworzyła pierwsze klubowe boisko do piłki nożnej. Wśród zawodników przeważała niezbyt zamożna młodzież robotnicza, ponieważ uczniowie gimnazjum na mocy rozporządzenia ówczesnego Ministerstwa Oświaty i Wyznań Religijnych mieli zakaz przynależności do klubów sportowych, a za jego złamanie groziło relegowanie ze szkoły. Nie ułatwiało to rozwoju, zwłaszcza że Klub nie dysponował własnymi środkami finansowymi na zakup sprzętu czy wyjazdy na imprezy sportowe organizowane w innych miejscowościach. W tej sytuacji możliwe było utrzymanie w Klubie jedynie sekcji piłki nożnej, która już w tamtych czasach cieszyła się największą popularnością. Zarząd nie ustawał w staraniach, by zdobyć fundusze niezbędne do funkcjonowania Klubu. Jeden z członków zarządu, miński rzemieślnik Wacław Rozpara, pełniący funkcję skarbnika, przekonał wielu miejscowych kupców i rzemieślników do wspierania Klubu i z ich

składek pokrywano niezbędne wydatki związane z wyjazdami drużyny piłki nożnej na towarzyskie zawody do Kałuszyna, Wołomina, Siedlec czy Rembertowa.

Po trudnych początkach Klub coraz mocniej wrażał w miński krajobraz i coraz łatwiej było pozyskać osoby, którym zależało na przyszłości i rozwoju Mazovii. Poprawiała się też sytuacja ekonomiczna w kraju i coraz większe kwoty zasilały kasę Klubu. W latach 30. w miejscu prowizorycznie wydzielonego boiska zbudowano profesjonalny obiekt piłkarski. Klub mógł sobie również pozwolić na stworzenie kolejnej sekcji sportowej. Była to sekcja kolarska, która nawiązała kontakty sportowe z Warszawskim Towarzystwem Cyklistów.

Pod koniec lat 30. piłkarską drużynę Mazovii po raz pierwszy zgłoszono do rozgrywek Polskiego Związku Piłki Nożnej w kl. C. Dzięki temu w 1938 roku PZPN skierował do pracy z mińskimi piłkarzami profesjonalnego trenera T. Przybysza – byłego reprezentanta Polski. Drużyna pod okiem Przybysza nabywała coraz większych umiejętności, a na meczach pojawiała się coraz więcej widzów. Mimo iż boisko nie było ogrodzone, udawało się sprzedawać bilety wstępu na poszczególne rozgrywki i kasę Klubu zasilały kolejne środki. Niestety, czas rozkwitu Klubu przerwał wybuch II wojny światowej. Już wiosną 1939 roku sportowcy Mazovii otrzymali karty mobilizacyjne. Klub zawiesił działalność sportową. Przerwa trwała niemal 10 lat.

W 1948 roku grupa byłych piłkarzy, którzy spotkali się przy odbudowie fabryki Rudzkiego, postanowiła reaktywować Mazovię. Ponownie w działalność Klubu zaangażowali się Hipolit Pfat i Wacław Rozpara, który podobnie jak przed wojną umiał nakłonić kupców i rzemieślników do finansowego wsparcia Klubu. Dzięki temu można było zakupić sprzęt dla odradzającej się drużyny piłki nożnej. Klub otrzymał też nową siedzibę w odbudowanej i upaństwowionej fabryce Rudzkiego, która przygotowała również boisko do piłki nożnej. Pierwszym powojennym trenerem został wybrany dyrektor Powiatowego Przedsiębiorstwa Budowlanego – Zenon Romanowicz. Dzięki powiązaniu Klubu z Powiatowym Przedsiębiorstwem Budowlanym znacznie łatwiej było pozyskać środki na rozwój zaplecza sportowego. To właśnie w tym czasie ogrodzono boisko, wybudowano domek klubowy z pomieszczeniami dla zarządu, szatnią i magazynem na sprzęt sportowy. Klub zaczął też pozyskiwać środki finansowe z organizowanych w sezonie letnim zabaw tanecznych i oczywiście ze sprzedaży biletów na mecze piłki nożnej, cieszące się coraz większą popularnością, zwłaszcza że do drużyny powrócił Mieczysław Gałach – jeden z najlepszych piłkarzy okresu międzywojennego. Jak czytamy w pracy magisterskiej Roberta Kubasińskiego, już w latach 50. kibice byli silną i dobrze zorganizowaną grupą: „W październiku 1950 roku odbył się w Mińsku Mazowieckim towarzyski mecz piłki nożnej z WKS Grochów, który skończył

się wynikiem 1:1, co było wielkim osiągnięciem Mazovii. Po meczu kierownictwo WKS Grochów zaproponowało Gałachowi przejście do ich klubu. Gałach, stały mieszkaniec Mińska Mazowieckiego, odmówił rozstania się z macierzystym Klubem. Wówczas kierownictwo Grochowa spowodowało, iż Mieczysław Gałach został aresztowany i osadzony w areszcie Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa. Wieść szybko rozniosła się po mieście i około godziny 23 przed UB zebrało się około 1 000 kibiców sportowych z żądaniem uwolnienia piłkarza Mazovii. Organom bezpieczeństwa nic innego nie pozostało, jak uwolnić uwięzionego, gdyż sprawa stałaby się zbyt głośna. (...) W roku 1962 zarząd Klubu korzystając z pobytu w Polsce radzieckiej pierwszoligowej drużyny z Kujbyszewa Skrzydła Sowietów (zajmującej III miejsce w tabeli ligowej Związku Radzieckiego), sprowadził tę drużynę do Mińska Mazowieckiego. Mazovia pod szyldem reprezentacji miasta przegrała spotkanie. Było to jednak wielkie wydarzenie dla kibiców sportowych. Na mecz przybyło 7 tys. widzów, a przebieg gry był długo komentowany przez obserwatorów meczu”.

W 1950 roku Klub działał na tyle sprawnie, że mógł pozwolić sobie na reaktywowanie sekcji kolarskiej, która podobnie jak przed wojną utrzymywała kontakty z drużynami warszawskimi, rywalizując z zawodnikami CWKS Legia, Warszawianki czy Marymontu. W czasie, kiedy w Mazovii reaktywowano sekcję kolarską, w Mińsku Mazowieckim powstawała kolejna drużyna piłkarska. Przy miejscowej jednostce wojskowej powołano do życia drużynę piłki nożnej Iskra, którą zgłoszono do rozgrywek w WOZPN w klasie B. Ponieważ były naciski, by łączyć małe kluby sportowe, dowództwo jednostki zwróciło się do władz miasta, by Mazovię połączyć z Iskrą. Pod presją wojewódzkich władz sportowych i ówczesnych związków zawodowych w 1952 roku połączono obie drużyny i powstał WKS Mazovia z siedzibą w jednostce wojskowej. Prezesem Klubu został ppłk Z. Rutkowski, a finansowanie Klubu przejęło Ministerstwo Obrony Narodowej. W tym czasie w Klubie funkcjonowały sekcja piłki nożnej i sekcja siatkówki. Zawodnikami byli głównie żołnierze wywodzący się spoza Mińska, więc mimo iż drużyna brała udział w rozgrywkach WOZPN i osiągała niezłe wyniki, mecze nie cieszyły się zbyt dużą popularnością. Zawody odbywały się na terenie wojskowym, więc mińscy kibice rzadko gościli na trybunach. W 1968 roku ppłk. Z. Rutkowskiego przeniesiono do Poznania, a jednostka wojskowa straciła zainteresowanie dalszym prowadzeniem Klubu. W lutym zastępca dowódcy ppłk Dzięgiel poinformował Prezydium Powiatowej Rady Narodowej o rozwiązaniu WKS Mazovia. Po 16 latach Klub Mazovia powrócił do cywila. W marcu 1968 roku Klub pod nazwą MZKS Mazovia został przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wpisany do rejestru stowarzyszeń i związków pod numerem 2506. Statut określał, że MZKS jest organizacją

zajmującą się propagowaniem i organizowaniem wychowania fizycznego, sportu i turystyki wśród społeczeństwa Mińska Mazowieckiego i działa na podstawie prawa o stowarzyszeniach. Terenem działania był Mińsk Mazowiecki. Godłem MZKS Mazovia były niebieskie litery Mazovia na tarczy koloru czerwono-biało-niebieskiego oraz herb miasta Mińsk Mazowiecki. Klubem kierował zarząd. W 1970 roku na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym wybrany został zarząd w następującym składzie: prezes – dyrektor PZU Grzegorz Karpiłowski, wiceprezes – dyrektor ZNTK Józef Bogdan, wiceprezes – przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej Mieczysław Izdebski, sekretarz – pracownik FUD-u Jan Wielgo, skarbnik – pracownik ZNTK Mirosław Wawrzeńczak. Pod kierownictwem Grzegorza Karpiłowskiego Klub powołał nowe sekcje, zatroszczył się o bazę i sprzęt sportowy. Od tego momentu można mówić o niezależnym klubie sportowym, który funkcjonuje w niemal niezmienionej formule do dziś. Prezesami Klubu przez te lata byli: Jerzy Jaworski, Stanisław Gołaszewski, Michał Wasilewski, Henryk Ludwiczak, Adam Bagiński, Krzysztof Koziorzębski, Piotr Siankowski i Mirosław Krusiewicz. Obecnie prezesem Klubu jest Andrzej Kuć.

Sekcje historyczne

Kolarstwo

W latach trzydziestych powstała sekcja kolarska, a jej pierwszym trenerem został T. Przybysz, który prowadził również drużynę piłkarską. Kolarze nie brali udziału w regularnych zawodach sportowych, choć silne związki z Warszawą sprawiły, że mińskim zawodnikom zdarzało się rywalizować z kolarzami z CWKS Legia, Warszawianki czy Marymontu. Bez wsparcia ze strony Klubu sekcja nie miała szans na profesjonalny rozwój, tym bardziej, że kilka lat później wszelką działalność sportową przerwała II wojna światowa. Sekcję kolarską reaktywowano dopiero w 1950 roku, choć wtedy uprawiano raczej turystykę niż sport wyczynowy. Członkowie sekcji posiadali własny sprzęt. Klub nie finansował tej sekcji, zapewniając jedynie możliwość trenowania w jego barwach. Mimo braku profesjonalnego wsparcia, sekcja doczekała się sukcesów. Jej zawodnik Stanisław Śpiewak wygrał silnie obsadzony Pierwszy Wyścig Dookoła Mazowsza, zorganizowany przez redakcję byłej „Trybuny Mazowieckiej”. Wyścig ten wszedł na stałe do kalendarza Polskiego Związku Kolarskiego i odbywał się co roku w silnej obsadzie krajowej przy udziale zawodników zagranicznych. Powstał on z inicjatywy byłego kierownika działu sportowego „Trybuny Mazowieckiej” red. Andrzeja Strzałkowskiego. Były to jednak pojedyncze sukcesy i kolarstwo nie przetrwało próby czasu.

Rugby

W 1963 roku Zbigniew Mirosz wrócił do Mińska Mazowieckiego jako absolwent AWF w Warszawie z tytułem trenera II klasy ze specjalizacją rugby, który był wielokrotnym reprezentantem i kapitanem reprezentacji Polski. Zaczął pracę w „Mechaniku”, gdzie powstała pierwsza drużyna rugby. Pierwszy mecz jako MKS Olimp mińscy zawodnicy rozegrali z LO nr 49 w Warszawie, wygrywając 18:3. Szóstego czerwca 1971 sekcja MKS Olimp została oficjalnie przejęta przez Klub Mazovia. Jej założycielem i pierwszym trenerem, podobnie jak w SKS Olimp, był Zbigniew Mirosz, który prowadził zespół do 1976 roku. W tym czasie drużyna juniorska osiągała sukcesy na arenie krajowej. Już

w pierwszym roku działalności juniorzy grali w eliminacjach Mistrzostw Polski Okręgu Warszawskiego, a rok później Mazovia została zgłoszona do Pucharu Polski, czyli rozgrywek ligowych. W 1971 roku mińska drużyna zwyciężyła w Wieloboju Rugbiści. Jedną z gwiazd owalnej piłki był Ryszard Piesio – rugbiści Mazovii grający w kadrze narodowej oraz Andrzej Kuć – jeden z najmłodszych zawodników, którzy trafili do polskiej reprezentacji. Fani rugby oglądali także mecze o randze międzynarodowej. Za sprawą rugbiistów Mińsk znalazł się na mapie miast pierwszoligowych. Od roku 1975 gościły tu takie potęgi, jak Lechia Gdańsk, Orkan Sochaczew, AZS Warszawa czy Budowlani Łódź. Pierwszy mecz I ligi B rozegrano 10 września 1971 r. w Sopocie z miejscowym Ogniwnem, przegrywając po wyrównanej walce 5:6. Przed własną publicznością rugbiści zaprezentowali się 26 września 1971 r. na meczu z Posnanią Poznań, przegrywając 6:17. W sezonie 1972/73 występowali w II lidze, zajmując 5 miejsce. Startowały takie drużyny, jak Posnania Poznań, Czarni Bytom, Orzeł Warszawa, Ogniwo Sopot i Orkan Sochaczew. W 1973 zawodnicy Mazovii zdobyli tytuł wicemistrza Polski w swojej kategorii wiekowej, a czołowymi zawodnikami byli: Tadeusz Bogusz, Andrzej Kuć i Paweł Stosio. W rywalizacji o mistrzostwo II ligi w sezonie 1973/74 Mazovia zajęła II miejsce. Barw Klubu broniło wielu zawodników, w tym: Tadeusz Bogusz, Marian Ciszkowski, Zdzisław Eisler, Krzysztof Krac, Andrzej Kuć, Tadeusz Kuzaka, Mieczysław Leonko, Krzysztof Mikiciuk, Janusz Mirosz, Zbigniew Mirosz, Romuald Koniecko, Henryk Niedziółka, Grzegorz Nowicki, Ryszard Piesio, Tadeusz Trzciński, Kazimierz Rudaś, Krzysztof Sałajczyk, Krzysztof Ślizarski, Jan Zych, Wojciech Zych, Maciej Cybulski, Kazimierz Zaniewski. Najwięcej punktów zdobył Andrzej Kuć – 84. Mazovia gościła u siebie II-ligowy zespół Dacia Konstanca, wygrywając 45:13. W sezonie 74/75 drużyna Mazovii zajęła 6 miejsce w I lidze. W dniach 12-18 października 1974 r. Mazovia przebywała w Rumunii, wygrywając 18:11 z II-ligową Dacją Konstanca.

W 1975 reprezentacja juniorów zdobyła III miejsce w mistrzostwach Polski. W sezonie 1975/76 w rozgrywkach II ligi zespół zajął 8 miejsce, a startowały drużyny: Polonia Poznań, Skra Warszawa, AZS Warszawa, Budowlani Łódź, Posnania Poznań, Lechia Gdańsk, Orkan Sochaczew, występowali tacy zawodnicy, jak: Tadeusz Bogusz, Sławomir Chojnowski, Krzysztof Fotyga, Andrzej Gołowicz, Zbigniew Górny, Zenon Izdebski, Krzysztof Jurewicz, Andrzej Kosiński, Roman Kuś, Andrzej Kuć, Krzysztof Krac, L. Malinowski, Zbigniew Mirosz, Grzegorz Nowicki, Ryszard Piesio, Bogdan Popławski, Aleksander Sas, Zbigniew Stelmach, Jacek Szumowicz, Kazimierz Płochocki. Jesienią 1975 Mazovia gościła Bałkien Karwina, wygrywając 26:7. W dniach 26-29 kwietnia 1976 r. zespół wyjechał do Czechosłowacji i wygrał z Bałkien Karwina 35:13. W dniach 30.04-4.05.1976 zespół przyjmował drużynę francuską Cheminots Paris, wygrywając 29:16.

W dniach 21-25 maja 1976 zespół wyjechał do Paryża, gdzie rugbiści zremisowali z zespołem Saint Denis 17:17, a w drugim meczu pokonali Cheminots Paris 26:8. W sezonie 1975/76 juniorzy zajęli 4 miejsce w Polsce.

Po Zbigniewie Miroszu, który po 1976 roku trenował rugbiistów w ramach SKS Mechanik, drużynę Mazovii prowadzili: Aleksander Sas (1976-78), Henryk Niedziółka (1978) i wielokrotny reprezentant Polski – Andrzej Kuć, który po kontuzji kręgosłupa zakończył karierę na boisku (1981-1984). Zbigniew Mirosz po wycofaniu się z rozgrywek II ligi Mazovii poświęcił się pracy w szkole i prowadzeniu drużyny juniorów SKS Mechanik w lidze. Wielu zawodników tej drużyny było powoływanych do reprezentacji Polski juniorów. Także z niej wywodził się wielokrotny reprezentant Polski Mirosław Mańkowski, który również bronił barw Mazovii. W roku 1979 drużyna SKS Mechanik grała towarzyski mecz z drużyną Poczowiec Berlin (seniorzy), wygrywając go 24:22. Właśnie wtedy zrodziła się myśl o reaktywacji sekcji rugby w Klubie Mazovia Mińsk Mazowiecki. Głównymi inicjatorami tego pomysłu byli wielokrotny reprezentant Polski i były zawodnik Mazovii Andrzej Kuć oraz grupa byłych zawodników Mazovii. Od tej chwili zaczęły się intensywne treningi. Ekipa ta stanowiła powiązanie doświadczenia (byli zawodnicy) i młodości (zawodnicy SKS Mechanik kończący wiek juniora). Konsolidacją tej ekipy zajął się w sposób profesjonalny jako trener Andrzej Kuć. Fachowość prowadzonych treningów i budowanie doskonałej atmosfery w drużynie powodowała, że coraz więcej chętnych zgłaszało się na treningi. Efektem tego było zgłoszenie w roku 1981 drużyny Mazovii do rozgrywek II ligi. Rok 1981 był rokiem zmieniającym system rozgrywek z systemu jesień-wiosna na system wiosna-jesień. Dlatego też w sezonie 81/82 drużyna grała trzy rundy: jesień-wiosna – jesień. Rundę jesienną zakończyła z jednym zwycięstwem i czterema porażkami.

Bobrek Karb Bytom – Mazovia 10:8

Mazovia – Juvenia Kraków 17:19

Mazovia – Budowlani Olsztyn 12:20

Mazovia – Czarni Bytom 16:34

Brda Rytel – Mazovia 0:38

W tamtych czasach na mecze wyjazdowe rugbiści jeździli autokarem Karosa (najładniejszy w Mińsku Mazowieckim), ale gdy uległ awarii, na mecz do Rytla zawodnicy pojechali osinobusem (dla niewtajemniczonych – relikw PRL). Sezon wiosenny rozpoczął się turniejem o Puchar Otwarcia w Śliwicach (Bory Tucholskie), rywalizacją z drużynami Czarni Bytom, Orkan Sochaczew i Brda Rytel. Przed sezonem rozegrano jeszcze sparing z I-ligową Skrą Warszawa, wygrywając 38 do 6. Sezon rozpoczął się meczem z Bobrkiem Karb Bytom wygranym 55:0. Po meczu trener Bobrka prosił, żeby nie

wpisywać tego wyniku do protokołu, bo kopalnia nie da im pieniędzy na klub. Następny wyjazdowy mecz zakończył się również zwycięstwem Mazovii. Wyjazd do Krakowa został zapamiętany z innej, pozasportowej strony. Mecz odbył się 1 maja 1982 r. i drużyna wjeżdżając do Krakowa, z oburzeniem przyjęła, że nad Wawelem powiewa czerwona flaga. Mazovia to spotkanie z Juwenią Kraków wygrała 13:3. Mińską drużynę pokonali jedynie Budowlani Olsztyn 6:32. Mecze Pucharu Polski z I-ligową bardzo mocną drużyną Poznania Mazovia, niestety, przegrała 6:66 i 4:42. Na zakończenie sezonu pięciu zawodników drużyny uczestniczyło w Turnieju Stolic na warszawskim AWF. Po tym turnieju Dariusz Kuć otrzymał powołanie na zgrupowanie młodzieżowej reprezentacji Polski.

Rundę jesienną Mazovia rozpoczęła od dwumeczu z Czarnymi II Bytom. W meczu w Mińsku grali ze Zbigniewem Miroszem – legendą mińskiego rugby, który już był w wieku „dojrzałym”. Swą rutyną i doświadczeniem pomógł w osiągnięciu korzystnego wyniku.

Czarni II Bytom – Mazovia 22:23

Mazovia – Czarni II Bytom 8:8

Bobrek Bytom – Mazovia 17:8

Mazovia – Juwenia Kraków 12:21

Mazovia – Budowlani Olsztyn 24:0

Sezon 1981/82 drużyna zakończyła na 3 miejscu, choć gdyby nie słabsze wyniki w pierwszej rundzie, byłaby nawet szansa na awans.

Budowlani Olsztyn

Juwenia Kraków

Mazovia Mińsk Mazowiecki

Bobrek Karb Bytom

Czarni II Bytom

Brda Rytel

Sezon 1983 rozpoczął się Turniejem Otwarcia na warszawskim AWF, w którym udział wzięły drużyny I i II ligi.

Mazovia – Skra 6:3

Mazovia – Orkan 7:10

Mazovia – WFS Siedlce 10:3

Mazovia – AZS AWF 0:20

Do I ligi awansowała drużyna Budowlanych Olsztyn. Z I ligi spadła drużyna Budowlanych Lublin.

Juwenia – Mazovia 8:0

Mazovia – Siedlce 36:10

Mazovia – Czarni II 16:13
Mazovia – Budowlani L. 10:26
Ogniwo – Mazovia 64:3
Mazovia – Bobrek 33:14
Runda rewanżowa sezonu 1983
Siedlce – Mazovia 10:31
Czarni II – Mazovia 4:10
Mazovia – Juvenia 9:8
Budowlani – Mazovia 80:3
Mazovia – Ogniwo 13:26
Bobrek – Mazovia 10:15

Końcowa klasyfikacja sezonu 1983

II liga

1. Budowlani Lublin
2. Ogniwo Sopot
3. Mazovia Mińsk Mazowiecki
4. Juvenia Kraków
5. Bobrek Karb Bytom
6. Czarni II Bytom
7. WFS Siedlce

W tym okresie barw Mazovii bronili: Grzegorz Nowicki, Dariusz Paszkowski, Mirosław Cyran, Ireneusz Dziaduszek, Bogusław Bartnicki, Wiesław Gawron, Marek Michalski, Wojciech Ryszawa, Janusz Rosołek, Wojciech Zych, Jan Zych, Jerzy Krajewski, Dariusz Kuć, Jarosław Borkowski, Leszek Kopczyński, Kazimierz Płochocki, Zbigniew Stelmach, Tadeusz Bogusz, Grzegorz Bartnicki, Zenon Izdebski, Marek Zając, Sławomir Chojnowski, Andrzej Gołowicz, Grzegorz Jurczak, Andrzej Wałachowski, Zbigniew Górny, Wojciech Teodorczuk, Marek Bakula, Zbigniew Wieczorek, Marek Dziecioł.

W kolejnym sezonie drużyna borykała się z brakami kadrowymi. Po tym jak Zbigniew Mirosz zakończył pracę w „Mechaniku” i przeniósł się do Warszawy, sekcja rugby w SKS Mechanik przestała istnieć i drużyna straciła zaplecze dobrze wyszkolonych juniorów. W Mazovii część starszych zawodników zakończyła kariery, część otrzymała powołania do wojska. Po dokończeniu rundy w mocno okrojonym składzie władze Klubu zostały zmuszone do wycofania drużyny z rozgrywek. Z tej drużyny 4 zawodników postanowiło kontynuować karierę. Do I-ligowej Skry przeszli Zenon Izdebski i Leszek Kopczyński. Do II-ligowego WFS Siedlce – Jarosław Borkowski i Zbigniew Górny.

Wprawdzie rugby w Mińsku Mazowieckim gościło nieśpełna dwie dekady, ale był to czas, kiedy do miasta nad Srebrną zawitał sport na światowym poziomie. Pierwszoligowe i międzynarodowe mecze na stadion przy ul. Sportowej przyciągały tłumy kibiców okłaskujących rugbiistów z Mińska Mazowieckiego. O założycielu drużyny pamiętali mińscy samorządowcy, którzy 21 września 2009 roku ulicy nieopodal stadionu nadali nazwę Zbigniewa Mirosza. W styczniu 2009 roku w Mińsku Mazowieckim w 40-stą rocznicę powołania drużyny odbył się pierwszy zjazd zawodników Mazovii, w którym uczestniczyli zarówno ci, którzy grali w drużynie stworzonej przez Zbigniewa Mirosza jak i ci, którzy swoją przygodę z rugby zaczęli w latach 80-tych.

Drużyna rugby (...): Zbigniew Mirosz, Franciszek Rudaś, Janusz Mirosz, Krzysztof Sałajczyk, Krzysztof Krac, Mieczysław Leonko, Tadeusz Bogusz, Ryszard Piesio, NN, Romuald Koniecko, Krzysztof Mikiciuk, Henryk Niedziółka, Tadeusz Kuzaka, Andrzej Kuć, Maciej Cybulski

Mecz MKS Mazovia z francuską drużyną Cheminots Paris (1976 r.): Andrzej Kuć, Henryk Niedziółka, Andrzej Kosiński, Andrzej Gołowicz, Zenon Izdebski, Włodzimierz Całka, Ryszard Piesio, Krzysztof Krac, NN, Krzysztof Fotyga, Janusz Mirosz, Jacek Szumowicz, Zbigniew Mirosz

Mecz MKS Mazovia z francuską drużyną Cheminots Paris (1976 r.)

Mecz MKS Mazovia z francuską drużyną Cheminots Paris (1976 r.): Janusz Zych, Zbigniew Mirosz, Aleksander Sas, Jacek Szumowicz, Krzysztof Fotyga, Krzysztof Krac, Ryszard Piesio, Zenon Izdebski, Andrzej Gołowicz, Andrzej Kosiński, Henryk Niedziółka, Andrzej Kuć

Drużyna rugby (1981-1984): Wojciech Ryszawa, Ireneusz Dziaduszek, Jerzy Krajewski, Bogdan Bartnicki, Janusz Rosołek, Zenon Izdebski, Andrzej Wałachowski, Grzegorz Jurczak, Leszek Kopczyński, Tadeusz Bogusz, Sławomir Chojnowski, Andrzej Gołowicz

Mecz drużyny rugby w Borach Tucholskich

Mieczysław Leonko, Stanisław Zyśk, Andrzej Kuć,
Krzysztof Sałajczyk, Zenon Izdebski, Krzysztof Krac,
Sławomir Chojnowski, Marek Zając, Andrzej
Gołowicz, Jerzy Krajewski, Krzysztof Mikiciuk,
Dariusz Paszkowski, Leszek Kopczyński, Mirosław
Mańkowski, Jerzy Milart, Mirosław Cyran

Lekka atletyka

Jeszcze przed formalną organizacją Klubu w 1924 roku w Mińsku Mazowieckim zorganizowano pierwsze zawody lekkoatletyczne z udziałem 16 zawodników. Niekwestionowanym zwycięzcą okazał się Ryś. Zwyciężył w biegu na 100 m z wynikiem 12,2 s, w skoku wzwyż – 148 cm i skoku w dal – 480 cm. Natomiast w biegach przełajowych na 1800 m najlepszy był Kozłowski. W konkurencjach technicznych brylował Skręt. Zwyciężył w rzucie oszczepem – 34,8 m i rzucie dyskiem – 24,13 m. Kulą najdalej – 8,15 m pchnął Dobrakowski. Te zawody nie okazały się dobrym prognozykiem i lekka atletyka nie wpisała się na dłużej w działalność mińskiego klubu sportowego. Powraca dopiero w 1971 roku i rok później zostaje zgłoszona do PZLA. W 1973 roku w Mińsku Mazowieckim odbyły się biegi przełajowe, w czasie których wystąpili najlepsi zawodnicy z całego Mazowsza. Trzecie miejsce zajęła Małgorzata Łoboda. Oprócz niej w długich biegach na podium stawał Tadeusz Padzik – pracownik ZNTK, w sprincie natomiast najlepszą zawodniczką była Barbara Jakubowska. Jednak, podobnie jak przed wojną, również w latach 70. lekka atletyka nie zagościła na stałe w Mińsku Mazowieckim.

Żużel

Kilka lat po II wojnie światowej bardzo popularną dyscypliną sportową w Polsce stały się wyścigi motocyklowe na żużlu. Były to widowiskowe imprezy, które gromadziły mnóstwo widzów. Nie inaczej było w Mińsku Mazowieckim. Mińscy żużlowcy w latach 40. i na początku 50. rywalizowali z motocyklistami z Siedlec, Warszawy, Garwolina, Otwocka, Radości, Pruszkowa. Początkowo w 1948 roku żużlowcy występowali pod nazwą ZZT Sekcja Motocyklowa Mińsk Mazowiecki, następnie Klub Motocyklowy w Mińsku Mazowieckim, a kolejna nazwa klubu, jaką udało się ustalić, wg informacji w prasie opublikowanej w maju 1950, to ZKS Kolejarz – Mazovia Mińsk Mazowiecki. Powyższa wzmianka o ostatecznej nazwie klubu dotyczy otwarcia letniego sezonu motorowego, który nastąpił w dniu 18 maja 1950 roku w Mińsku Mazowieckim, w którym poza żużlowcami mińskimi, z OKS Otwock oraz ZKZ Radość uczestniczyli przedstawiciele Zarządu Głównego Polskiego Związku Motorowego Okręg Warszawski z kapitanem związku Cabajem na czele. Zawody zdominowali żużlowcy z Mińska. Zwyciężył Stanisław Cichocki przed Aleksandrem Rawskim i Florianem Brzostkiewiczem. Zawody zakończyła dodatkowa rywalizacja, tak zwany bieg „australijski”, który wygrał

mińszczanin Aleksander Rawski, a do kompletu sukcesów mińskich żużlowców należy zaliczyć ustanowienie w trakcie tej imprezy rekordu mińskiego toru przez Floriana Brzostkiewicz. Zawody odbywały się na stadionie Mazovii przy ul Sportowej, który w tym okresie nosił nazwę Stadion Sportowy Wychowania Fizycznego. Aby przygotować tor do zawodów, należało poświęcić wiele pracy fizycznej. Robotę tę wykonywali zarówno sami zawodnicy, jak i członkowie zarządu klubu, których często spotykano na torze z łopatami i innym sprzętem niezbędnym do przygotowania toru. Jak podaje prasa, mińscy motocykliści wybudowali płot ochronny oddzielający tor od publiczności oraz zwieźli 25 wagonów żużla. Jednym z mankamentów toru, który podnosi ówczesna prasa, to nieszczelne ogrodzenie otaczające stadion, umożliwiające wejście bez biletów na zawody fanom sportu motorowego, a było ich wielu, bo jak donoszą media, każde zawody oglądało od 3 000 do 4 000 kibiców.

Prezesem klubu motocyklowego w Mińsku Mazowieckim był Stanisław Niemczak, kapitanem sportowym Romuald Kowszun, a sekretarzem Stanisław Szerszeniewski. Poza kierowaniem sekcją, organizowaniem prac nad stałą poprawą toru żużlowego, członkowie zarządu organizowali oraz prowadzili rywalizację sportową.

Czołowymi mińskimi żużlowcami byli: Florian Brzostkiewicz, Stanisław Cichocki, Aleksander Rawski, Jan Rozparzyński, bracia Krzysztof i Stefan Roguscy, Henryk Książek, Fijałkowski, Brzeski, Czapski, Kaczmarek, Miński oraz Brzostowski. Na torze próbowali swoich sił również Jan Sarnecki, jego syn Jerzy, Wacław Rośpara, Stanisław Niemczak i inni. Najbardziej zaciętymi spotkaniami żużłowymi były mecze z silną ekipą Siedlec. Nie lada emocje towarzyszyły kibicom w trakcie rywalizacji na mińskim torze z juniorami warszawskiej Skry, którzy na zawody do Mińska przywieźli specjalnie przystosowane do zawodów żużlowych motocykle, wystąpili w strojach i kaskach ochronnych na głowach, które można było zaobserwować wyłącznie na meczach międzypaństwowych rozgrywanych w Warszawie. W tym czasie światową potęgą żużlowego sportu była reprezentacja Wielkiej Brytanii oraz drużyna Szwecji. Największymi gwiazdami światowego żużla w latach 50. byli urodzeni w latach 30. XX wieku Peter Craven (Wielka Brytania), Ove Fundin (Szwecja), Bary Briggs (Nowa Zelandia) oraz Ronnie Moore (Nowa Zelandia).

Poszukując pamiątek z tamtego okresu dotyczących zawodów żużlowych w Mińsku Mazowieckim, udało się dotrzeć do okolicznościowej plakietki ze Zjazdu Plakietowego odbytego w Otwocku w 1949 roku, w którym uczestniczyli mińscy motocykliści, zorganizowanego przez sekcję motorową Otwockiego Klubu Sportowego z okazji jubileuszu 25-lecia klubu oraz do metalowej okolicznościowej plakietki za III miejsce wywalczonej przez Krzysztofa Roguskiego (seniora) w ramach indywidualnych zawodów na

żuźlu przeprowadzonych w Mińsku Mazowieckim 12.09.1948 roku. Motocykle do jazdy na żuźlu stanowiły prywatną własność zawodników, którzy do zawodów przygotowywali je we własnym zakresie i na własny koszt. Na początku lat 50. sekcja zakończyła swoją działalność.

Żuźel na chwilę powrócił do Mińska Mazowieckiego podczas Mazowieckiego Rajdu Weteranów Szos w maju 2009 roku, kiedy to zorganizowano pokazowe wyścigi na stadionie przy ul Sportowej z udziałem zawodników z lubelskiego klubu żuźlowego Motor Lublin.

Florek Mazovia 53

Mazovia ok.1953

Florian Brzokwiniewicz Mazovia
1952

Mazovia 1953 1 Trening

18 maja br. odbyła się otwar-
cie letniego sezonu motorowego
w Mińsku Maz. na kłose, gdzie
zdobycie miąższości 100 kg ZKS
„Kolejka — Maszyna”. przy-
byłi przedstawiciele Zarządu
Głównego Polskiego Związku Mo-
torowego, Olęgi Wawrzyniś, z
kapitanem Związku Czapajem na
czele oraz członkowie Klubu
OKS Kolejka z Olęgiem i ZKS
Rafal.

Otwarcie serono zapoczątkowa-
ła defilada morderczych proty-
mian, po czym nastąpiły ataki
na lotnisk, gdzie przyspieszo-
ano przygotowania do samobójstwa.

O godzinie 18 rozpoczęły się biegi na bieżni, w których udział brało dziewięć mistrzów. Pierwszym mistrzem majł Cichociński uzyskał 17 punktów, na drugim miejscu uplasował się Raszko, który zdobył 11 punktów i trzecim miejscem majł Wyszewski — 9 punktów.

Zamoczył nacięty, to Brzuch
niebieski szatki reduced przez Nacię-
ty Nacięty. w czasie 1884 nacię-
ty. Nacięty szatki szatki szatki
szatki „szatki szatki”, w 1884
szatki szatki szatki.

Podar
brz pta
go w F
go 18 ci
wydł ci
dusze
na jeli
metrów
rów.

Lycro

We give
shape to
change
Franklin

[illegible][illegible]

W ostatnim, niedzielnym numerze "Przeglądu" było coś szczególnego: pierwszy raz w historii Klubu Mistrzostw saw, iż za niego głosowali wszyscy członkowie i kochanki z klubu. Właśnie to, jak się

[illegible]

W tym czasie pancerz popadł w ogień 3000 walców rozrzucając 12 kół z wystrzelnymi pociskami. W tym czasie bieżnia została i została zniszczona, 12 pocisków zostało zniszczonych, 12 pocisków zostało zniszczonych.

W. Grzegorz Biega: I miejsce Bratysława; Bernard, II — Boguski Krystof, III — Hyvärski, Henryk.

W tymczasie biegali i milicjanci Michał Tadeusz, II — Zdzisław Henryk — Włodek Włodzisław.

W czwartym biegu: I miejsce zdobył Brankwinwaite Florian, II — I droncy Henryk, w biegu tym nie wystąpił biegnący z powodu defektu z ręki Bronowski Bernard.

W piątym biegu i miejsce zajął
Fawicki Aleksandrow, II — Michał
Tudnow, III — Borisław Hancok.

W septym biegu I miejsce zdołał zdobyć Stanisław, II — Bogdan Kozłowski, III — Wiesław Wójcik.

W świątyni błaga i modli się
Bawki Aleksander, II - w Bogu
pomocą, III - w modlitwie.

W dawny bóg: I miłość ad
Ciebie, Stanisław, II — Brzozów

W Głogówku (waga: 1 ton)
zabito Bernarda i Henryka Florka,
Hyłtycha; Henryk III — Włoch W
stow.

W drzewach białych: 1 młody
był Bogusław Kowarski, II — Michał
Tudman, III — Bronisławowa F
rian.

Libert Stanislaw Aleksander, II - Br

owski Bernard, III — Winc. Wa.
1940

W dwadziestym biegu: I miejsce zdobył Cichocki Stanisław, II — Zadrubny, III — Mielnicki Marek.

W ogólnej punktacji zdobyli: I m/ni
sen Rawski Aleksander 11 punktów,
z najlepszym czasem 1:24. II miejsce
Brodawski Florian — 10 punktów,
czas 1:26. III — Cichociel Stanisław,
czas 1:27.

Małdy dodał, że marowanie wystąpiła byby Bronisławieci Firian, gdyż nie defekt matoru w dzie siatym kługu.

Zawody prowadził bardzo dobrze panoszący klub ob. N. Wójcik Stanisław. przy pomocy kapitana sportowego ob. Kowalskiego i sekretarza ob. Sierżakowskiego Stanisława.

54. Zakłócenie wroczono pania-
lowe nagrody wyzyskaczom.

Na boisku sportowym w Wierzbnie w dniu 20 sierpnia br. rozegrany został mecz finałowy o wejście do klasy A pomiędzy Drukiem (Wierzbna) a Horem (Wolopiel). Pojemno drużyny doszła gra była zrew i polno

Po 20 minutach Dykarski odłożył pierwszą brankę. Po przerwie zdobył drugą. Gospodarze grali dość samotnie i zdobywali dwie bramki z karnego. Bramki strzelał Ruchowicz dla Hareguwu. Na nieściek jednego z graczy, który przy zdobywaniu bramki po-

Wynik: 22 (10), co daje „Drukarni” więcej do klasy A. Sedziwoj otrzymał 100 punktów. Wskazów ok. 2000 osób.

Motorzyści Mińska Mazow. rozpoczęli sezon

1982-1983
1984-1985
1986-1987
1988-1989
1990-1991

1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309
2310
2311
2312
2313
2314
2315
2316
2317
2318
2319
2320
2321
2322
2323
2324
2325
2326
2327
2328
2329
2330
2331
2332
2333
2334
2335
2336
2337
2338
2339
2340
2341
2342
2343
2344
2345
2346
2347
2348
2349
2350
2351
2352
2353
2354
2355
2356
2357
2358
2359
2360
2361
2362
2363
2364
2365
2366
2367
2368
2369
2370
2371
2372
2373
2374
2375
2376
2377
2378
2379
2380
2381
2382
2383
2384
2385
2386
2387
2388
2389
2390
2391
2392
2393
2394
2395
2396
2397
2398
2399
2400
2401
2402
2403
2404
2405
2406
2407
2408
2409
2410
2411
2412
2413
2414
2415
2416
2417
2418
2419
2420
2421
2422
2423
2424
2425
2426
2427
2428
2429
2430
2431
2432
2433
2434
2435
2436
2437
2438
2439
2440
2441
2442
2443
2444
2445
2446
2447
2448
2449
2450
2451
2452
2453
2454
2455
2456
2457
2458
2459
2460
2461
2462
2463
2464
2465
2466
2467
2468
2469
2470
2471
2472
2473
2474
2475
2476
2477
2478
2479
2480
2481
2482
2483
2484
2485
2486
2487
2488
2489
2490
2491
2492
2493
2494
2495
2496
2497
2498
2499
2500
2501
2502
2503
2504
2505
2506
2507
2508
2509
2510
2511
2512
2513
2514
2515
2516
2517
2518
2519
2520
2521
2522
2523
2524
2525
2526
2527
2528
2529
2530
2531
2532
2533
2534
2535
2536
2537
2538
2539
2540
2541
2542
2543
2544
2545
2546
2547
2548
2549
2550
2551
2552
2553
2554
2555
2556
2557
2558
2559
2560
2561
2562
2563
2564
2565
2566
2567
2568
2569
2570
2571
2572
2573
2574
2575
2576
2577
2578
2579
2580
2581
2582
2583
2584
2585
2586
2587
2588
2589
2590
2591
2592
2593
2594
2595
2596
2597
2598
2599
2600
2601
2602
2603
2604
2605
2606
2607
2608
2609
2610
2611
2612
2613
2614
2615
2616
2617
2618
2619
2620
2621
2622
2623
2624
2625
2626
2627
2628
2629
2630
2631
2632
2633
2634
2635
2636
2637
2638
2639
2640
2641
2642
2643
2644
2645
2646
2647
2648
2649
2650
2651
2652
2653
2654
2655
2656
2657
2658
2659
2660
2661
2662
2663
2664
2665
26

I KORESPONDENTÓW
 w redakcję „Życie Warszawy”
 100-001 Warszawa, ul. Włocławska 10
 lub pocztą: 00-100 Warszawa, sk. 100
 lub pocztą: 00-100 Warszawa, sk. 100

IN PLATNE

[illegible][illegible][illegible]

1981. *Journal of the American Statistical Association*, 76, 103-110.

Se polimerizarea este o reacție de tipul:

...e, in questi tempi, di fronte all'attuale situazione, il nostro paese, che ha una tradizione di democrazia, di libertà, di giustizia, di equità, di solidarietà, di rispetto per i diritti umani, si è visto costretto a subire una brutta sorte. La nostra democrazia, la nostra libertà, la nostra giustizia, la nostra equità, la nostra solidarietà, il nostro rispetto per i diritti umani, sono state tutte compromesse. La nostra democrazia, la nostra libertà, la nostra giustizia, la nostra equità, la nostra solidarietà, il nostro rispetto per i diritti umani, sono state tutte compromesse. La nostra democrazia, la nostra libertà, la nostra giustizia, la nostra equità, la nostra solidarietà, il nostro rispetto per i diritti umani, sono state tutte compromesse.

**skrytych apokali
Chodźcie!**

...the "Army" with which the
...the "Army" with which the
...the "Army" with which the

It's a shame many parents, in
response to "Daddy", not just not to
punish the person who says
"Daddy", but to punish the person who

the 1980s. The 1980s was a period of rapid growth in the number of people who were taking part in the various activities of the movement. The 1980s was also a period of rapid growth in the number of people who were taking part in the various activities of the movement.

[illegible]

...the system here is just a...
...the system here is just a...
...the system here is just a...

Pokazowy wyścig (2009r)

Piłka ręczna

W 1968 roku po ukończeniu Studium Nauczycielskiego w Płocku na kierunku wychowanie fizyczne z biologią wrócił Adam Cichoń. Od 1 września miał rozpocząć pracę w Szkole Podstawowej nr 1 w Mińsku Mazowieckim. Przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego odbyło się spotkanie władz powiatu z nauczycielami wychowania fizycznego, na którym dowiedzieli się, że w Międzyzakładowym Klubie Sportowym Mazovia powołano drużynę piłki ręcznej mężczyzn. Prezesem Klubu był wówczas Grzegorz Karpiłowski. Drużyna ta powstała w oparciu o drużynę 1. PLM Warszawa, która latem zajęła drugie miejsce w Mistrzostwach Wojska Polskiego. Treningi szczypiorniistów odbywały się na „klepisku” przed pałacem, gdzie mieściło się Technikum Chemiczne. Szatnia była w kabinie operatora kina letniego, umywalkę zastępował staw z drugiej strony pałacu. O porządek dbał Stefan Bielawski. Przygotowywał z żołnierzami boisko, przed każdym meczem każdy zawodnik miał przygotowaną torbę ze sprzętem. Trenerem był kapitan Ludwik Rodziewicz. Drużyna oparta była na kadrze zawodowej i żołnierzach służby zasadniczej pułku. Adam Cichoń był pierwszym cywilem. Jego kolegą w szkole w Płocku był Edward Kosiński, kołowy Wisły, późniejszy trener, który zdobył z tym klubem mistrzostwo Polski. W czasie przygotowań do różnych turniejów wiele się od niego nauczył, a umiejętności te bardzo przydały się w Mazovii. W drużynie piłki ręcznej Mazovii pierwszym bramkarzem był Lonek Karpiłowski, na zmiany wchodził Lucjan Kaczyński, w polu grali Stanisław Ambroziak, Jan Smotryś, Waldemar Mirecki, Leopold Pruszkowski, Ryszard Maj, Włodzimierz Leszczyński oraz kilku żołnierzy służby zasadniczej, między innymi Jacek Pacholczyk. W trakcie sezonu i później dołączyli: Józef Tkaczyk, Cezary Celian, Bogdan Groblewicz, Krzysztof Koziorzębski, Tadeusz Trzeciński, Stanisław Broda i inni. Trudno grało się na „klepisku”, zwłaszcza kiedy padał deszcz, było niebezpiecznie, ale asfalt położono przed Technikum dopiero w 1969 r. na Wojewódzkie Igrzyska Młodzieży Szkolnej ówczesnego województwa warszawskiego. Mecze piłki ręcznej gromadziły masę widzów, często więcej niż mecze piłki nożnej. Na zajęcia SKS w szkole przychodzili również absolwenci Szkoły Podstawowej nr 1, uczniowie szkół średnich zainteresowani piłką ręczną. Po rozmowach z kolejnym prezesem klubu Jerzym Jaworskim, Adam Cichoń zebrał wszystkich chętnych i w następnym sezonie wystartowali z drużyną juniorów. Trzon stanowili absolwenci Kopernika. Byli wśród nich: Bogdan Komoda, dobrze zapowiadający się bramkarz, Paweł Kozakiewicz, jeden z najlepszych techników, Mariusz Król, Adam Szczęsny, Adam Świętochowski, Maciej Żbikowski, Krzysztof Bartnicki, chyba najlepszy technicznie, Janusz Łąpieś, później Sławomir Gocaliński, Tadeusz Bogusz,

Zbigniew Chrycaj, Wojciech Piotrowski, Jerzy Korkosz, Janusz Kruk, także jego młodszy brat Ryszard, Andrzej Krajewski, Sławomir Gromek, Dariusz Szymański, Mirosław Bartnicki, Sławomir Sitkowski, Mirosław Kołodziejczyk, Roman Nowakowski, Dariusz Bęś. Wielu z nich później było podstawowymi zawodnikami pierwszej drużyny. Seniorzy grali w lidze okręgowej, w takich miastach jak: Płock, bo tam były zawsze przynajmniej dwie drużyny, Pułtusk, Ursus, Piaseczno, Warszawa, Zegrze, Białobrzegi nad Pilicą, Siedlce, Garwolin, Sierpc, Lelice, Radzymin.

Po sezonie 1970/71 drużyna awansowała do ligi międzywojewódzkiej. Grali wtedy spotkania w Olsztynie, Gdańsku, Bartoszczach, Płocku, Warszawie. Po jednym sezonie nastąpił spadek do ligi okręgowej, między innymi ze względu na to, że nie było pieniędzy na zatrzymanie w Mińsku zawodników ze służby zasadniczej, żeby mogli dokończyć sezon. Wychodzili do cywila na początku maja i odchodzili z drużyny. W tym czasie zmienił się także dowódca pułku, który miał inne podejście do współpracy z klubem. Umownym kierownikiem sekcji szczypiorniistów był Stefan Daniewicz, później taką rolę spełniał Wojciech Wojdyga. W latach 1976-1979 drużyny seniorów oraz juniorów prowadził Tadeusz Trziński. Oba zespoły brały udział w rozgrywkach ligowych i pucharowych prowadzonych przez Okręgowy Związek Piłki Ręcznej w Siedlcach. Są na to dokumenty w postaci protokołów meczowych. Występowali w nich: Zbigniew Czaplicki, Krzysztof Kępski, Sławomir Gromek, Robert Gromek, Roman Nowakowski, Andrzej Krajewski, Marek Gniado, Marek Jechalski, Cezary Kupiński, Bogusław Kołodziejczyk, Marek Łapieś, Ryszard Kruk, Paweł Widelski, Dariusz Bęś, Czesław Ruta, Dariusz Wojdak, Leszek Wójcik, Zenon Gromulski, Janusz Kruk, Krzysztof Koziorzowski, Zbigniew Jackowicz, Dariusz Solecki, Krzysztof Brzozowski, Mirosław Grochał, Mirosław Niedźwiedźki, Cezary Korulczyk, Leszek Wiercioch, Tomasz Nalazek, Waldemar Ciechanowicz, Krzysztof Tutaj, Dariusz Nowak, Andrzej Kaszubowski, Krzysztof Bartnicki, Paweł Kozakiewicz.

Adam Cichoń, Jan Smotryś, Ryszard Maj, Stanisław Ambroziewicz, Bogusław Groblewicz, Stanisław Broda, Stefan Bielawski, Paweł Kozakiewicz

Siatkówka

Sekcja piłki siatkowej w Mazovii istniała w latach 70. XX wieku przez kilka lat. Początki sekcji piłki siatkowej to Szkoła Podstawowa nr 1 im. M. Kopernika w Mińsku Mazowieckim. Zajęcia W-F prowadził tam Adam Cichoń. Z chłopcami, którzy byli potem trzonem drużyny Mazovii, zdobył III miejsce w rozgrywkach drużyn szkół podstawowych w województwie warszawskim. Drużyna Mazovii była oparta o uczniów: LO Mińsk Mazowiecki, ZSZ nr 2 w Mińsku Mazowieckim („Mechanik”), ZSZ Siennica. Studiował tylko jeden zawodnik – kapitan drużyny Maciej Żbikowski. W tym czasie Mińsk Mazowiecki był w województwie warszawskim, później w województwie siedleckim, w związku z tym drużyna grała w rozgrywkach klasy A i lidze okręgowej. Ważne rozgrywki to rywalizacja w ramach Szkolnego Związku Sportowego. W roku 1976 siatkarze LO Mińsk Mazowiecki byli najlepsi w woj. siedleckim. Drużynę LO stanowili głównie gracze Mazovii. W rozwój mińskiej siatkówki najbardziej zaangażowani byli: Jerzy Smoliński, prezes Mazovii Jerzy Jaworski i naczelnik miasta Stanisław Gołaszewski. Sprzyjały siatkówce dyrekcje szkół, z których wywodzili się siatkarze, pomocą służyły również zakłady pracy z terenu Mińska Mazowieckiego. Personalnie w drużynie grali: Maciej Żbikowski (kapitan), Marek Marciniak, Jacek Cudny, nieżyjący już Michał Górski, Dariusz Gniadek, Wojciech Bartnicki, Krzysztof Serżysko, Jerzy Zelwowiec, Kryszczuk, nieżyjący Andrzej Góras i grający trener Zbigniew Bany. Treningi i mecze rozgrywane były w hali Zespołu Szkół Zawodowych nr 2 w Mińsku Mazowieckim („Mechanik”). Drużyna istniała do czasu, kiedy większość zawodników uczyla się w szkołach średnich. Pójście na studia w różnych miastach w naturalny sposób spowodowało zakończenie pracy sekcji piłki siatkowej w ramach Klubu Mazovii.

Od historii do współczesności

PIŁKA NOŻNA

Sekcja piłki nożnej jest najstarszą sekcją Klubu. Jej historia wiąże się z powstaniem sportu w mieście po II wojnie światowej. Do zawiązania się drużyny piłkarskiej doszło wiosną 1954 r., a jej członkami stali się głównie pracownicy Mińskich Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego. Początkowo była to niezorganizowana grupa, której członkowie spotkali się, aby pograć w piłkę nożną. Wkrótce zrodziła się w nich myśl, aby stworzyć drużynę piłkarską, która mogłaby stanąć do rywalizacji ze sportowcami z innych miejscowości. Inicjatorami tego pomysłu byli Grzegorz Karpilowski, Kazimierz Ochocki, Piotr Glanas. Opiekę nad piłkarzami roztoczył ich macierzysty zakład pracy ZNTK. Wkrótce doszło do pierwszego meczu. Już w marcu 1955 r. w Siedlcach drużyna Mazovii spotkała się z reprezentacją kolejarzy z Siedlec. Drużyna objęła w posiadanie stadion przy ulicy Sportowej, który członkowie własnoręcznie wyremontowali. W czerwcu 1962 r. Kolejarze rozegrali mecz towarzyski z reprezentacją pierwszoligowej drużyny Skrzydła Sowietów z Kujbyszewa, remisując 0:0. W drużynie grali w tym czasie: Grabowski, Wojdak, Sikora, Drzewiec, Barański, Pawelec, Korzeń, Wnuk, Płochocki, Włodarczyk, Glanas, sędziowie: Karpilowski, Borchacki. Powstanie Okręgowego Związku Piłki Nożnej umożliwiło mińskiej drużynie wystąpienie w 1962 r. w rozgrywkach o mistrzostwo w klasie A województwa. Drużyna okazała się niezbyt ustabilizowana i zajmowała jedno z ostatnich miejsc na 9 startujących drużyn. W roku 1965 nastąpił wyjazd z Mińska kilku zawodników podstawowego składu. Spowodowało to, że drużyna spadła do klasy B. Nie załamało to działaczy Klubu i ich praca poszła od tej chwili w dwóch kierunkach. Z jednej strony zaczęto solidną pracę nad szkoleniem zawodników, z drugiej zaś postarano się o przyzwoite zaplecze dla potrzeb drużyny. Postarano się przede wszystkim o zwiększenie dotacji oraz stworzono odpowiednie warunki do szkolenia piłkarskiej młodzieży. Liga okręgowa była celem działaczy i piłkarzy i w tym kierunku robiono wszystko. W sezonie 1967-68 na 15 mistrzowskich

spotkań piłkarze wygrali 8, 6 zremisowali, 1 przegrali, zdobywając awans do klasy A ligi okręgowej. W rozgrywkach 1968 r. Mazovia spotkała się z osławioną Legią Warszawa, przegrywając 2:4. W Legii Warszawa grał wówczas wybitny piłkarz, reprezentant kraju i kapitan zespołu Kazimierz Górski.

W tym czasie dysponowano stadionem i boiskiem do gry w piłkę, jednak płyta boiska była zniszczona, połamane ławki i rozwalające się ogrodzenie. Środki, którymi dysponował zarząd na początku 1970 r. wynosiły 6 tys. złotych. Ponadto dysponował autobusem marki San. Spotkano się z licznymi kłopotami związanymi z przeprowadzeniem treningów i samych zawodów. Nie było aktywu sportowego, trudno było utrzymać porządek na meczach. Wyniki sportowe sekcji były stosunkowo skromne. W drużynie seniorów grali młodzi zawodnicy – juniorzy. Treningi odbywały się z dużymi przerwami. Ciągłe zmieniali się instruktorzy. W tym czasie widać było niezłą działalność wychowawczą w Klubie. Za niesportowe zachowanie na meczach udzielono upomnień, zawieszono w czynnościach zawodników na pewien okres. Wyróżniano najlepszych, spotykano się po zakończeniu każdej rundy. Były to uroczyste spotkania przy kawie, na których wręczano upominki i nagrody. Wyniki sportowe w rundzie jesiennej uległy pewnej poprawie. Drużyna seniorów klasy A piłki nożnej zajęła VII miejsce na dwanaście drużyn uczestniczących w rozgrywkach. Dobre wyniki osiągnęły pozostałe dwie drużyny: Mazovia II w klasie B zajęła III miejsce na 10 startujących zespołów, a drużyna juniorów w klasie A również III miejsce na 10 startujących zespołów.

Sekcja piłki nożnej powiększyła się o trampkarzy, ale liczebnie zmalała o 6 zawodników. W roku 1971 liczyła 75 zawodników, a w roku 1974 było ich 69. Sekcja piłki nożnej w roku 1974 posiadała jedną drużynę w klasie A, drugą w klasie C oraz drużynę juniorów w klasie A. Unormowana została sprawa trenerów i instruktorów. Od września 1972 roku trenerem drużyny piłki nożnej został mgr Jan Michałak mający do współpracy dwóch instruktorów. W sezonie 1972-73 postanowiono zrezygnować z udziału dwóch drużyn seniorów w klasie C, pozostawiając tam tylko jedną drużynę i jedną drużynę juniorów w klasie A. Wyniki pracy nowego trenera w krótkim czasie dały widoczne rezultaty. Tylko jeden sezon pierwsza drużyna walczyła w klasie B i wywalczyła ponownie awans do klasy A, zajmując w swej grupie zdecydowanie I miejsce. W całym sezonie tylko jeden mecz miała remisowy, a pozostałe wygrane. W decydującym o awansie spotkaniu z mistrzem II grupy dwukrotnie wygrała 3:2 i 3:0. Juniorzy wywalczyli wysoką II lokatę. W sezonie 1973-74 seniorzy grali w corocznej przerwie w klasie A, zajęli po rundzie jesiennej VI lokatę. Druga drużyna grała w klasie C i zajęła tam II miejsce. Drużyna juniorów nie mogła rozpocząć rozgrywek, gdyż klasa A juniorów powiązana była z klasą B, a tam Mińsk Mazowiecki nie miał reprezentanta.

Drużyna seniorów oprócz spotkań mistrzowskich startowała w roku 1973 w Pucharze Polski. Start ten był wyjątkowo udany, gdyż Mazovia doszła do finału na szczęblu okręgu, a po drodze pokonała: Pogoń I i II Siedlce, AWF Warszawa, Znicz Pruszków, Legię II Warszawa i Bzurę Chodaków. W finale przegrała na neutralnym boisku z RKS Ursus. Mimo sukcesów pracę sekcji piłki nożnej uznać należało za niezadowalającą. Głównym powodem tego stanu rzeczy była słaba frekwencja na treningach i kłopoty wychowawcze. Zawodnicy pierwszej drużyny pracowali w systemie akordowym i nie wszyscy po ciężkim dniu pracy mogli intensywnie trenować. Ponadto w sezonie 1973-74 trzech zawodników zostało zawieszonych na 4 miesiące, a dziesięciu otrzymało żółte kartki. Najbardziej zaangażowanym działaczem okazał się kierownik sekcji piłki nożnej Adam Bagiński. Wyniki ostatecznie są w dużej mierze jego zasługą. Zapoczątkowało to przyjemny zwyczaj organizowania skromnych uroczystości z okazji zakończenia sezonu i odejścia do wojska zawodników. W radiowęźle Zakładu Naprawczego Taboru Kolejowego raz w tygodniu prowadzono też krótkie audycje sportowe, w których podawano wyniki drużyn i sekcji oraz informacje o różnych sprawach dotyczących Klubu.

W latach 1972-1973 drużyny piłki nożnej Mazovii rozegrały 97 spotkań. W Klubie rozpoczęto solidną pracę nad szkoleniem zawodników, postarano się o dobre zaplecze dla potrzeb drużyny. Położono nacisk przede wszystkim na zwiększenie dotacji oraz stworzenie odpowiednich warunków do szkolenia piłkarskiej młodzieży. Drużyna seniorów cały czas utrzymywała się w klasie A. Działacze i zawodnicy postanowili w kolejnym sezonie awansować do ligi okręgowej. W cyklu rozgrywek 1974-1975 nastąpił podział ligi okręgowej OZPN Warszawy na ligę okręgową i klasę A województwa siedleckiego.

Awans do ligi okręgowej był trudny, a walka o wejście trwała 2 lata. W 1976 r. na 12 spotkań w klasie A piłkarze Mazovii wygrali decydujące spotkanie barażowe o wejście do ligi okręgowej, wygrywając z Huraganem Wołomin 3:2. W skład drużyny wchodził: Skrzydlewski, Andrzejewski, Jazgarski, Płochocki, Gańko, Trześniewski, Kaczmarek, Urbański, Piwek, Raśtawicki, Bezulski. Trenerem drużyny był Jerzy Hołub, który miał do pomocy społecznie pracującego byłego piłkarza Mazovii – Stanisława Biechońskiego, który prowadził drużynę juniorów. Działacze sekcji wiedzieli, że chcąc grać w lidze okręgowej, a później awansować do III ligi, należy zapewnić trenera, który potrafiłby wprowadzić piłkarzy we wszystkie tajniki rzemiosła piłkarskiego. W 1976 r. został zaangażowany trener II klasy państwowej Bogusław Gańko. Sekcja liczyła w tym czasie około 60 zawodników skupionych w drużynie seniorów, juniorów młodszych i starszych. Drużyna Mazovii znalazła się w gronie silnych drużyn, takich jak Stal Siedlce, Wilga Garwolin z województwa siedleckiego. Mazovia walczyła w rozgrywkach bardzo ambitnie, ale niestety w pierwszej rundzie rozgrywek zajęła VIII, a w drugiej rundzie

ostatnie miejsce na 12 drużyn. Mazovia odniosła tylko 4 remisy i 1 zwycięstwo, resztę spotkań przegrała i musiała wrócić do A klasy. W 1978 r. drużyna z Mińska przystąpiła do rozgrywek A klasy. Spisała się bardzo dobrze, w rundzie wiosennej wygrała mecze i nie straciła punktów. Zawodnicy w rundzie jesiennej spisywali się nieco gorzej – przegrane mecze z Promą 3:0 i Sokołem 4:1 pozbawiły drużynę awansu do ligi okręgowej. Podczas przerwy między rozgrywkami zawodnicy brali udział w rozgrywkach między okręgami, wystawiając kilku swoich najlepszych zawodników: Płochockiego, Magolana i Politowicza. Zawodnicy ci będąc na meczu kwalifikacyjnym, również znaleźli się jako reprezentanci województwa w rozgrywkach o Puchar Michałowicza. Rok 1978 drużyna seniorów zakończyła na trzecim miejscu z dorobkiem 13 pkt, drużyna juniorów utrzymała się w klasie B rozgrywek, juniorzy młodsi zakończyli sezon na V miejscu w klasie C. W okresie przygotowawczym zawodnicy Mazovii rozegrali kilka towarzyskich spotkań z Orłem Parysów wygranym 3:5 i z Unią Krzywola, również wygranym 5:2. Rok 1979 nie przyniósł żadnych istotnych zmian w sytuacji A-klasowego zespołu. Sezon 1979-1980 ukończyli piłkarze na IV miejscu na 14 zespołów wojewódzkiej A-klasy. Dopiero w sezonie 1980-1981 udało się drużynie Mazovii nawiązać równorzędną walkę z czołowymi zespołami A-klasy. Po grze na dobrym poziomie piłkarze wywalczyli II miejsce w tabeli i awans do ligi międzyokręgowej. W roku 1981 miejsce dotychczasowego trenera zajął były piłkarz Gwardii Warszawa Kazimierz Płochocki, co wpłynęło na poprawę gry piłkarzy. Sezon 1981-1982 Mazovia rozpoczęła jako jeden z faworytów ligi międzyokręgowej. Jednak sytuację pogarszał fakt, iż z zespołu odszedł jeden z najlepszych zawodników Zbigniew Mąka, który chcąc kontynuować naukę, przeniósł się do Siedlec. Jedynym nabytkiem w zespole był Jerzy Jackiewicz z Viktorii Parczew. Trener miał poważne problemy ze skompletowaniem zespołu. W skład ówczesnego zarządu weszli, oprócz najstarszych działaczy Klubu, dyrektorzy największych zakładów w mieście, co miało zapewnić Klubowi pomoc w realizacji zamierzonych zadań oraz dotacje finansowe niezbędne do rozwoju poszczególnych sekcji. W najbliższej przyszłości okazało się jednak, że oczekiwania te nie spełniły się. W 1982 r. sekcja piłkarska liczyła 85 zawodników zgrupowanych w trzech drużynach – dwóch juniorów i jednej seniorów. Do nowego sezonu piłkarze, jak i wszyscy kibice przystąpili z nowymi nadziejami. Pierwsze mecze w rundzie wiosennej cechowały brak zgrania i częste nieporozumienia na boisku. Zdarzyło się, że drużyna do połowy rozgrywek pierwszej rundy zajmowała X miejsce w tabeli. Rundę tę jednak zakończyła na VIII miejscu. Nowym kierownikiem drużyny został społecznie pomagający w treningach Piotr Glanas. W obawie przed spadkiem nastąpiła pełna mobilizacja zespołu, aby utrzymać się w lidze okręgowej. Piłkarze walczyli ambitnie, mimo kilku porażek pozostali w lidze okręgowej.

Do nowego sezonu mińszczanie przystąpili pełni zapału. W zespole dało się zauważyć waleczność i ambicję. Sekcja liczyła w tamtym okresie około 80 zawodników skupionych w trzech drużynach: dwóch juniorów i jednej seniorów. W sezonie 1983 pogorszeniu uległa dyscyplina zawodników. Często zdarzały się nieporozumienia między zawodnikami a trenerem. Po zakończeniu sezonu następuje zmiana trenera, odchodzi Kazimierz Płochocki, zaś obowiązki przejmuje dotychczasowy kierownik drużyny. W rundzie jesiennej sezonu 1983 drużyna Mazovii grała znacznie lepiej. Juniorzy zajęli V miejsce w klasie B. W pierwszym składzie grali wówczas: Andrzej Kobzo, Bogdan Pawlukiewicz, Robert Wilk, Jacek Dudowicz, Sławomir Szydlik, Krzysztof Dudziński, Mirosław Zgódka, Marek Słodownik, Grzegorz Jurczak, Dariusz Solecki. Drużyna utrzymała się w lidze okręgowej, ale sytuacja nie była dobra, gdyż brakowało wykwalifikowanego trenera. W ostatnim okresie funkcję tę pełnił zawodnik sekcji posiadający ukończony kurs instruktorski I stopnia. W sezonie 1984 sekcja piłki nożnej posiadała cztery drużyny: trampkarzy, juniorów młodszych, juniorów i seniorów. Wszystkie drużyny brały udział w walce o mistrzostwo klasy międzyokręgowej województwa siedleckiego i bielskiego. Po zakończeniu rozgrywek sezonu 1983-1984 drużyny awansowały do klasy międzyokręgowej. Awans do wyższej klasy pociągnął za sobą znaczny wzrost kosztów, ponieważ wzrosła liczba rozgrywek mistrzowskich i wydłużyły się trasy wyjazdów – Terespol, Bielsk Podlaski, Międzyrzec, Wisznica itp.

W sezonie 1984 wszystkie drużyny znajdowały się w lidze międzyokręgowej. Było to zasługą byłego trenera Kazimierza Płochockiego, który opiekował się tymi drużynami. W związku z tym zarząd zgodził się, aby drużynę seniorów ponownie objął instruktor piłki nożnej Kazimierz Płochocki.

Drużynę juniorów starszych po ustąpieniu instruktora Piotra Glanasa przejął instruktor Jan Szuba. Rozgrywała ona swe zawody przed meczami seniorów, a więc rozegrała tyle spotkań na wyjeździe i u siebie, co drużyna seniorów. Po rundzie jesiennej kilku zawodników tej drużyny osiągnęło wiek seniora i nie mogło brać udziału w rozgrywkach juniorów. Drużyna została częściowo skompletowana i zaistniała konieczność uzupełnienia jej nowymi zawodnikami. Ponieważ w drużynie juniorów młodszych nie było zawodników dostatecznie przygotowanych do gry w drużynie juniorów starszych, zaczęto poszukiwać kandydatów na zawodników wśród uczniów miejscowych szkół ponadpodstawowych. Wkrótce udało się zapłacić powstałe luki w drużynie, jednak musiało upłynąć kilka tygodni, nim drużyna skonsolidowała się. Doszło nawet do takiej sytuacji, że na wyjazd z drużyną z Sobolewa nie było pełnego składu ani w drużynie seniorów, ani w drużynie juniorów. Trener był zmuszony z dwóch drużyn zostawić jedną drużynę seniorów. Natomiast drużyna juniorów oddała mecz

walkowerem drużynie słabej, z którą winna wysoko wygrać. Dzięki temu, że większość zawodników tej drużyny potraktowała przynależność do Klubu poważnie i uczciwie pracowała na treningach – drużyna zaczęła osiągać szybko dobre wyniki. Poza walkowerem zanotowała tylko jedną porażkę i jeden remis, wygrywając pozostałe wszystkie spotkania w swojej kategorii wiekowej. Jest bodaj najlepszą drużyną w województwie siedleckim. Po rundzie jesiennej w sezonie 1984-1987 zajmuje w klasie A I miejsce w grupie juniorów starszych.

Najbardziej skonsolidowaną drużyną są juniorzy młodsi trenowani przez byłego piłkarza Waldemara Roszuka. Drużyna ta, po zdobyciu mistrzostwa okręgu siedlecko-bielskiego w sezonie 1986-1987, niemal w pełnym składzie reprezentowała mińskie szkoły podstawowe na rozgrywkach ogólnopolskich w Częstochowie, zdobywając tam zaszczytne VI miejsce, dyplomy dla szkoły i Klubu. Po zakończeniu nauki w szkołach podstawowych zawodnicy ci pozostali niemal w komplecie w mińskich szkołach ponadpodstawowych i trener Roszuk prowadzi drużynę w niemal niezmienionym składzie. Drużyna brała udział w rozgrywkach rundy jesiennej w okręgu siedleckim. Mankamentem tej grupy jest to, że do rozgrywek zgłosiły się zaledwie cztery drużyny. Rozgrywki były prowadzone systemem dwurundowym, czyli jeden mecz na wyjeździe i jeden mecz na własnym boisku. Po remisie z Podlasiem – Sokołów Podlaski i przegraną z Wilgą w Garwolinie pozostałe mecze drużyna wygrała i obecnie zajmuje I miejsce w swojej grupie. Do szczególnie uzdolnionych zawodników należy Cyran. O pozyskanie tego zawodnika czyniła starania Pogoń Siedlce. Metoda przejścia Cyrana przez działaczy siedleckich należy do tak zwanego kaperownictwa, społecznie potępianego. Trener drużyny Waldemar Roszuk wykazuje wielki entuzjazm w pracy z młodzieżą. Dzięki jego dużemu zaangażowaniu drużyna uzyskuje dobre wyniki, a zdyscyplinowani zawodnicy cieszą się poparciem zarówno urzędu miejskiego, jak i opiekuna – Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego. W sezonie 1987 po rundzie wiosennej drużyna seniorów spadła z klasy okręgowej do klasy A, natomiast drużyny juniorów starszych i trampkarzy starszych zdobyły mistrzostwo okręgu, w skład którego wchodziły województwa siedleckie i bielskie. Po rundzie jesiennej drużyna seniorów zajmowała w klasie A IV miejsce, zaś drużyny juniorów starszych i trampkarzy zajmują w tabeli I miejsce. Wszystkie drużyny piłki nożnej w sezonie 1986-1987 rozegrały 83 spotkania ujęte w kalendarzu OZPN w Siedlcach oraz 9 spotkań towarzyskich. W celu spopularyzowania piłki nożnej zarząd Klubu zorganizował wiosenny i jesienny turniej piłki nożnej dla uczniów klas V i VI szkół podstawowych o Puchar Prezesa Klubu. Turniej ten wygrała drużyna ze Szkoły Podstawowej nr 1 im. Mikołaja Kopernika, wygrywając w finale (5:7) ze Szkołą Podstawową nr 5 w Mińsku Mazowieckim. W rozgrywkach

w rundzie wiosennej sezonu 1987-1988 w mistrzostwach klasy A okręgu siedleckiego brały udział cztery drużyny Mazovii w różnych grupach wiekowych. Drużyna seniorów po spadku z klasy okręgowej rozegrała w rundzie wiosennej 11 spotkań – 5 na własnym boisku i 6 na wyjeździe. Ostatecznie Mazovia zdobyła IV miejsce za Unią ze stratą 2 pkt, Promnikiem Łaskarzew ze stratą 1 pkt, i Czarnymi Węgrów gorszą różnicą bramek. W tym czasie kierownikiem drużyny był Stefan Bielawski, natomiast trenerem Kazimierz Płochocki.

Wiosną 2010 Mazovia posiadała drużyny: seniorów – liga okręgowa OZP Siedlce i juniorów – klasa A OZP Siedlce.

Drużynę juniorów po 4 meczach rundy wiosennej wycofano z rozgrywek z powodu małej frekwencji na treningach i braku zaangażowania w odpowiednie reprezentowanie Klubu i miasta. W drużynie tej grali zawodnicy z rocznika 1990/91. 5 zawodników zasiliło szeregi pierwszej drużyny. Na miejsce rozwiązanego rocznika 90/91 powołano drużynę juniorów składającą się z zawodników rocznika 1993/94. Drużyna seniorów po perypetiach kadrowych związanych ze spadkiem z IV ligi w sezonie 2008/2009 starała się budować nowy zespół. Jesień sezonu 2009/2010 była bardzo przeciętna dla MKS Mazovia, zdobyto 22 punkty, co daje 7 miejsce w tabeli. Po sezonie jesiennym z pracy zrezygnował trener Mirosław Bębnowicz. Drużynę seniorów od 2 stycznia 2010 prowadzi nowy trener Jerzy Milik z asystentem Jarosławem Krajewskim. Oba zespoły MKS Mazovia przepracowały na obiektach sportowych MOSIR oraz Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim. W okresie przygotowawczym zawodnicy rozegrali 8 meczów sparingowych i uczestniczyli w turniejach halowych. W rozgrywkach wiosennych było widać bardzo duży postęp w rozwoju zawodników, własnych wychowanków. Mazovia grająca wiosną 2010 r. uzyskiwała bardzo dobre wyniki, na 45 pkt możliwych do zdobycia zdobyła 37 – notując 12 zwycięstw, 1 remis, 2 porażki. Gdyby jesienią zdobyto 5 punktów więcej, (22 pkt) uzyskano by awans do IV ligi. Drużyna zajęła 4 miejsce w tabeli. Po zakończeniu sezonu 2009/2010 dnia 20-06-2010 odbyła się z okazji 85-lecia powstania Klubu impreza integracyjna – mecz piłki nożnej Mazovia liga okręgowa – Mazovia IV liga grająca w latach 1994-1996. Wynik meczu 3:3. Mecz odbył się w bardzo miłej atmosferze sportowej przy bardzo licznych sympatyków piłki nożnej. Po zakończeniu sezonu 2009/2010 natychmiast przystąpiono do przygotowań do nowego sezonu. Celem na sezon 2010/2011 jest budowa mocnej drużyny na awans do IV ligi.

W treningach uczestniczyło 48 zawodników drużyny seniorów ligi okręgowej i juniorów rocznik 93/94 grających w Mazowieckiej Lidze Juniorów. Zajęcia z drużyną seniorów prowadził trener Jerzy Milik, a juniorów Arek Sołowiej. W czasie okresu przygotowawczego rozegrano 8 meczów sparingowych. Rozgrywki rundy jesiennej

2010/2011 obie drużyny zakończyły w listopadzie 2010 r. MKS Mazovia seniorzy uzyskali dobre IV miejsce w swojej lidze. Do lidera mają 6 pkt straty. W zespole MKS Mazovia liga okręgowa wystąpiło 24 zawodników. Na listę strzelców wpisało się 13 zawodników. Najwięcej bramek strzelił: Jakub Krzyżanowski – 7, Jarosław Krajewski – 5, Sebastian Kozera – 5. W zespole juniorów rocznika 93/94 wystąpiło 23 zawodników.

Po sezonie 2010/2011 z funkcji trenera zrezygnował Arkadiusz Sołowiej. Nowością w Klubie stał się trening indywidualny bramkarzy, który prowadził Andrzej Płachecki – doświadczony bramkarz Polonii Warszawa. Trenerzy uczestniczyli w 4 kursokonferencjach organizowanych przez Polski Związek Piłki Nożnej. Szkolenia te pozwoliły poznać nowe trendy w szkoleniu zawodników.

04.07.2011 rozpoczęły się treningi rundy jesiennej sezonu 2011-2012, które odbywały się codziennie, a w soboty mecze kontrolne przy ul. Budowlanej, na terenie Żandarmerii Wojskowej oraz MOSIR-u przy ul. Sportowej. Do sezonu rozgrywkowego zgłoszono dwie drużyny, tj. liga okręgowa (trener Andrzej Płachecki), do klasy B drużyna młodzieżowa, wiek 17-23 lata (trener Alan Grabek). W treningach uczestniczy 56 zawodników. Przed przystąpieniem do treningów zawodnicy przeszli szczegółowe badania lekarskie i wydolnościowe. Celem zawodników była w lidze okręgowej walka o awans do IV ligi, a w kl. B walka o awans do kl. A.

W okresie przygotowawczym rozegrano 10 meczów sparingowych. Rozgrywki ligi okręgowej rozpoczęto 20.08.2011 od pechowo przegranego meczu 0:2 z Czarnymi Węgrów. Drużyna MKS Mazovia występująca w lidze okręgowej po rozegraniu 15 meczów zajęła trzecie miejsce ze stratą do lidera Czarnych Węgrów 9 pkt oraz drugiego miejsca 2 pkt dającego możliwość gry w barażach do IV ligi. W tym okresie na konto drużyny zapisujemy 9 zwycięstw, 3 remisy, 3 porażki, łączna liczba bramek 43:20. W rozgrywkach brało udział 23 zawodników, a w drużynie klasy B 26 zawodników. Drużyna młodzieżowa uzyskała siódmą lokatę. MKS Mazovia w grze o Puchar Polski dotarła do 1/8 finału OZP Siedlce.

Podstawowy postanowiony cel trenerzy i zawodnicy wykonali. Na wiosnę 2012 r. była realna szansa uzyskania miejsca dającego awans do IV ligi oraz drużyny młodzieżowej do kl. A. Na listę strzelców w lidze okręgowej wpisało się 11 strzelców. Najwięcej bramek strzelił Rafał Słowik (14), Jakub Gańko (7), Bartosz Kozakiewicz (6), Patryk Halaburda (5). Przy organizacji meczów w Mińsku Mazowieckim przy ul. Sportowej 1 czynnie zaangażowanych było 14 działaczy sportowych, którzy występowali jako służba porządkowa w oznakowanych kamizelkach. Zadaniem ich jest pilnowanie przestrzegania przepisów imprezy sportowej na obiekcie (posiadają oni odpowiednie przeszkolenie). Ścisłe współpracujemy z policją w Mińsku Mazowieckim. W drużynach panowała

światna, koleżeńska atmosfera, oparta o coraz lepsze morale. Dzieci i młodzież poprzez treningi sportowe oraz sprawdziany piłkarskie są wysoko zintegrowane, umiające działać w grupie, choć pochodzące z różnych warstw społecznych i rodzin o różnych statusach materialnych. Osiąganie takiego stanu rzeczy możliwe jest poprzez szkolenie i uzyskiwanie coraz lepszych wyników sportowych, które mobilizują młodzież w dążeniu do uzyskania sukcesu w celu odniesienia lepszego wyniku, pokonania własnej słabości, zmierzania do mistrzostwa w swojej dyscyplinie sportu i na swojej pozycji. Zacieśniają się coraz bardziej kręgi koleżeńskie, a kadra i działacze są jak członkowie wielkiej sportowej rodziny.

Podczas realizacji zadania zapewniamy naszym wychowankom ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków (NW) oraz zapewnione mają różne inne opłaty związane z prowadzeniem szkolenia i sprawdzianów sportowych. Poważnym mankamentem w realizacji zadania od lat są trudności w uzyskaniu hal treningowych w okresach przygotowawczych w zimie. Poza tym w okresie zimowo-wiosennym brakuje pełnowymiarowego boiska piłkarskiego o sztucznej nawierzchni. Dlatego w okresie zimowym zawodnicy korzystają z boisk rywali, za które trzeba ponosić dodatkowe koszty.

Wiosną 2012 r. szkoleniem objęte zostały drużyny: seniorów – liga okręgowa OZP Siedlce i seniorów – klasa B OPZ Siedlce.

Nabór zawodników do Klubu trwa przez cały rok. Komunikacja pomiędzy dziećmi i młodzieżą a Klubem odbywa się poprzez prasę lokalną, tygodniki, stronę internetową oraz plakaty i spikera rozgrywek piłki nożnej. Sezon wiosenny rozpoczął się 5.01.2012 r. Do treningu na boisku przy ul. Sportowej przystąpiło 49 zawodników ubiegających się o grę w lidze okręgowej oraz klasie B. Trenerem drużyny ligi okręgowej został Janusz Puchalski posiadający duże doświadczenie zawodowe, a drużyny klasy B – Robert Stelmach. W omawianym okresie drużyny rozegrały 10 meczów sparingowych, w których wystąpiło 47 zawodników. Ponieważ drużyna ligi okręgowej po rundzie jesiennej zajmowała 3 pozycję, celem rozgrywek wiosennych było zajęcie pierwszego lub co najmniej drugiego miejsca dającego możliwość gry w barażach umożliwiającej wejście do IV ligi. Niestety, przegrany mecz z Pogonią II (wzmocnioną przez zawodników z Pogoni I) uniemożliwił zamierzony awans. Przyczyniła się do tego też mała ilość punktów zdobytych w meczach jesiennych. Drużyna klasy B po rundzie jesiennej znajdowała się na 7 pozycji, po wiosennych rozgrywkach uplasowała się na pozycji 5. Należy nadmienić, że w tej drużynie grają zawodnicy w wieku 17-18 lat i ich szkolenie to nadzieja na zawodników na przyszłość. Drużyny trenowały 5 razy w tygodniu plus mecze sobota i niedziela. Zawodnicy ligi okręgowej rozegrali 30 meczów, zdobywając 62 pkt. Przekłada się to na: bramki 78:29, zwycięstwa – 17, remisy – 7, porażki – 6, straconych bramek było

29. Mecze drużyn oglądało liczne grono sympatyków i kibiców, od 200 do 500 osób. Mecze obsługiwane były przez śpikera zawodów, który informował o składach drużyn, trenerach, wynikach zawodów, strzelcach bramek i zmianach na boisku. Na meczach zapewniona była opieka medyczna. Nad porządkiem i bezpieczeństwem czuwali wolontariusze ubrani w kamizelki ze stosownym napisem. Zawodnicy badani byli co 6 miesięcy przez lekarza sportowego i objęci ubezpieczeniem od zdarzeń losowych. Piłkarze występują w strojach, na których widnieje herb miasta Mińsk Mazowiecki oraz Klubu MKS Mazovia. W okresie jesiennym treningi odbywały się przy ul. Sportowej na sztucznym boisku typu orlik przy oświetleniu elektrycznym. Kadrę Klubu w 2012 r. stanowiło 70 zawodników, którzy grali w lidze okręgowej i klasie A, walcząc o miejsce w składzie podstawowym. Cel postawiony zawodnikom ligi okręgowej to zajęcie od I do III miejsca. Został on osiągnięty. Po rozegraniu 15 meczów drużyna zajmuje III miejsce z nadzieją na wyższą pozycję w rundzie wiosennej. Bilans: mecze 15, pkt 29, bramki 35-14, tj. 8 zwycięstw, 5 remisów, 2 porażki. Drużyna klasy A rozegrała 13 meczów, zajęła 7 miejsce z bilansem 18 pkt, bramki 16-14. Tu też cel został osiągnięty. Klub prowadził ścisłą współpracę z UKS Dąbrówka i Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji. Funkcjonowanie sekcji piłki nożnej jest możliwe dzięki zaangażowaniu i społecznej pracy działaczy zarządu sekcji piłki nożnej: Janusza Wilczka – kierownika, członków zarządu: Tomasza Płochockiego, Zenona Trendowicza, Stanisława Domalewskiego oraz członków Klubu: Henryka Szwacha, Maryli Zagórskiej, Zdzisława Misiewicza, Władysława Krupieńczyka, Bogusława Michalaka. Osoby te zajmują się organizacją, logistyką, zabezpieczeniem meczów, pozyskiwaniem darczyńców oraz innymi niezbędnymi formami działalności sekcji. MKS Mazovia oprócz ww. dyscyplin sportowych, którymi zajmowała się przez cały rok, uczestniczyła również w organizacji biegu ulicznego zwanego Mazowiecką XV. W okresie wakacji współuczestniczyła w organizacji obozu szkoleniowego dla młodzieży, a w okresie jesiennym Pikniku Rodzinnego. Na przełomie roku 2012/2013 organizowała turniej tenisa stołowego dla drużyn zakładów pracy.

W roku 2013 szkoleniem objęte zostały drużyny: seniorów – liga okręgowa OZPN Siedlce seniorów – klasa B OZPN Siedlce. Nabór zawodników do Klubu trwa przez cały rok. Komunikacja pomiędzy dziećmi i młodzieżą a Klubem odbywa się poprzez prasę lokalną, stronę internetową oraz plakaty i śpikera zawodów piłki nożnej. Przygotowania piłkarzy do rozgrywek w 2013 r. rozpoczęły się 5 stycznia. Do treningu na boisku przy ul. Sportowej przystąpiło 56 zawodników grających w lidze okręgowej i klasie B. Trenerem ligi okręgowej jest Janusz Puchalski posiadający duże doświadczenie zawodowe, a drużyny występującej w rozgrywkach klasy B Robert Stelmach. W okresie przygotowawczym, tj. styczeń, luty, marzec drużyny rozegrały 12 meczów sparingowych, w których

wystąpiło 54 różnych zawodników. Po przepracowaniu okresu przygotowawczego drużyna ligi okręgowej przystąpiła do rozgrywek, zajmując po rundzie jesiennej 3 miejsce (15 meczów, 29 pkt, bramki 35: 14 ze stratą do lidera 12 pkt). Celem w rundzie wiosennej było uzyskanie 2 miejsca w rozgrywkach, dającego możliwość gry w meczach barażowych o awans do IV ligi z drugą drużyną okręgu ciechanowskiego. Drużyna występująca w rozgrywkach klasy B siedleckiego OZPN zajmowała po rundzie jesiennej 7 pozycję, uzyskując w 13 meczach wynik 18 pkt, bramki – 16:14. Celem w rozgrywkach rundy wiosennej było zajęcie 4 miejsca, dającego awans do klasy A. Należy nadmienić, że w tej drużynie grają zawodnicy w wieku 17-19 lat i ich szkolenie to nadzieja na zawodników w przyszłości. Runda wiosenna była bardzo pomyślna. Mazovia grająca w lidze okręgowej zajęła ostatecznie 2 miejsce w rozgrywkach, zdobywając 35 pkt, bramki – 45:13. W 30 meczach zdobyliśmy 64 punkty, odnieśliśmy 19 zwycięstw, ponieśliśmy 7 porażek, uzyskaliśmy 4 remisy, bramki – 80:27. Drużyna uzyskała prawo gry w barażach o awans do IV ligi z drużyną MKS Ciechanów. Docelowo drużyna I Mazovii w sezonie 2013/2014 miała uzyskać awans do IV ligi, a drużyna kl. A utrzymać się na dobrej pozycji. W sezonie 2014-2015 drużyny MKS Mazovia okazały się rewelacją w swoich klasach rozgrywkowych. Pierwsza drużyna zajęła drugie miejsce w IV lidze i wywalczyła awans w barażach o III ligę, niestety dość pechowo ulegając w tej rywalizacji zespołowi Oskara Przysucha. Druga drużyna Mazovii na kilka kolejek przed zakończeniem rozgrywek A-klasy wywalczyła sobie awans z pierwszego miejsca do ligi okręgowej. Warto podkreślić, że pierwsza drużyna MKS Mazovia przystępowała do rozgrywek sezonu 2014/15 w roli beniaminka, awansując do IV ligi po 5 sezonach spędzonych w siedleckiej lidze okręgowej. Po awansie zarząd i prezes podjęli decyzję o wzmocnieniu zespołu, do drużyny dołączyło wielu wartościowych zawodników, którzy zdecydowanie podnieśli jakość gry oraz wprowadzili rywalizację. Już na półmetku ubiegłego sezonu okazało się, że Mazovia gra dobrą piłkę, absolutnie nie odstaje od rywali i ma szansę na awans do III ligi. Zimą do kadry dołączyli kolejni wartościowi zawodnicy. Druga runda rewelacyjna, kończymy rozgrywki w fotelu wicemistrza IV ligi. Tylko jedna porażka w rundzie wiosennej (z liderem z Raciąża), w całym sezonie tylko cztery przegrane (najmniej w lidze). Statystyki Mazovii w sezonie 2014/15 (IV liga grupa północna): 70 pkt – 20 zwycięstw, 10 remisów, 4 porażki. Bramki: 77 strzelonych, 32 stracone. Michał Bondara z 30 bramkami na koncie został wicekrólem strzelców IV ligi. Nie mniej ważny dla Klubu jest sukces drugiego zespołu Mazovii, który zajął w rozgrywkach siedleckiej A-klasy pierwsze miejsce i już na pięć kolejek przed końcem wywalczył sobie awans do ligi okręgowej. Zawodnicy trenera Alana Grabka tylko trzykrotnie schodzili z boiska pokonani, wyśrubowali w sezonie wspaniały wynik 12 zwycięskich meczów z rzędu! Kapitan drużyny Jakub Popławski z 29

bramkami na koncie został królem strzelców siedleckiej A-klasy. Ponadto druga drużyna Mazovii wspaniale wypadła w rozgrywkach Pucharu Polski, w którym dotarła do ćwierćfinału na szczęblu wojewódzkim, gdzie nieznacznie uległa (1:2) drużynie Legii II Warszawa. Legia strzeliła zwycięską bramkę w 90 minucie tego spotkania.

Statystyki Mazovii II w sezonie 2014/15 (A-klasa OZPN Siedlce): 65 pkt – 21 zwycięstw, 2 remisy, 3 porażki. Bramki: 86 strzelonych, 23 stracone. Zawodnicy MKS Mazovia w sezonie 2014/15: Paweł Matłacz (br), Łukasz Stelmaszczyk (br), Wojtek Szelański (br), Alan Grabek (c), Robert Przyborowski, Karol Wójcik, Michał Herman, Michał Kozłowski, Marcin Kowalczyk, Karol Krzyżanowski, Jarosław Krajewski, Łukasz Gagaska, Piotr Sobótka, Daniel Smuga, Dawid Matak, Bartek Kozakiewicz, Tomasz Grochowski, Łukasz Puciłowski, Wołodimir Khomyn, Rafał Słowik, Michał Bondara, Paschal Ekwueme, Kamil Sawicki, Dominik Foryś, Robert Chlebicki, Michał Kozłowski, Hubert Kornet, Dariusz Styczek, Tomasz Gańko, Maciej Lisiecki, Daniel Śledziwski, Albert Gąsiennica-Staszeczek, Daniel Kalinowski, Krystian Gręziak, Jakub Popławski, Maciej Wereda, Mateusz Topczewski, Kamil Ostrowski, Maciej Radomski, Piotr Ciszkowski, Waldemar Osica, Mateusz Gromysz, Damian Kowalczyk, Patryk Halaburda, Piotr Jaguścik.

Trener I zespołu: Janusz Puchalski, trener II zespołu: Alan Grabek, kierownik drużyny: Henryk Szwach.

Powiększyło się grono sponsorów i partnerów Klubu, bez których o sukcesy nie byłoby tak łatwo: miasto Mińsk Mazowiecki, MOSiR, Akpol, Gromulski, Partner, Osteomedia, Mobilis, Poczta Polska SA, restauracja Pałacowa, Hurt-sport, Samir, Chessboard, ZSZ nr 2, Rotrans, Edes, Mjuzic Pub, Impet. Klub posiada również partnerów medialnych: Tygodnik Mazowiecki „Nowy Dzwon”, „Strefa Mińsk”, portal minskmaz.com, „Lokalna”, „Tuba Mińska”.

W czerwcu 2015 rozpoczęła się długo oczekiwana przez całe środowisko piłkarskie przebudowa stadionu przy ul. Budowlanej – obiektu z lat 70., zdewastowanego i w bardzo złym stanie technicznym. Część środków Mińsk Mazowiecki otrzymał na ten cel z Urzędu Marszałkowskiego. W ramach przetargu wyłoniona została firma Gardenia Sport, która realizuje obecnie tę inwestycję. Przewidywany termin oddania do użytku to luty 2016 roku. Boisko będzie miało sztuczną murawę wysokiej jakości oraz oświetlenie pozwalające na trenowanie po zmroku. Wokół boiska przewidziano również tartanową bieżnię lekkoatletyczną. Boisko daje nadzieję na poprawę wyników wszystkich grup piłkarskich w mieście, obecnie brakuje bowiem pełnowymiarowego obiektu ze sztuczną murawą. Mińscy piłkarze będą mieli możliwość realizowania treningów na nowoczesnym obiekcie praktycznie przez cały rok.

Mecz MKS Mazovia – Skrzydła Sowietów 1962r.
Sędziowie: Brochacki, Karpiłow; zawodnicy: P. Glans, Z.
Włodarczyk, K. Płochocki, J. Wnuk, T. Korzeniowski,
Pawelec, R. Sikora, J. Wojdak, Koperek, Grabowski

Obóz przygotowawczy w Straszęcinie 2003r.

Zdjęcie z meczu ze Skrą Drobin z sezonu 2014/15
na pierwszym planie Piotrek Sobótka

Zdjęcie z meczu ze Skrą Drobin z sezonu 2014/15
na pierwszym planie Rafał Słowik

Zdjęcie z meczu ze Skrą Drobin z sezonu 2014/15 na pierwszym planie kapitan Mazovii - Alan Grabek

Płock, wyjście na mecz z Wisłą II Płock - sezon 2014/15

Sportowa, wyjście na mecz z KS Łomianki
w sezonie 2014/15

Sportowa, wyjście na mecz z KS Łomianki w sezonie
2014/15

Sportowa, mecz 1/4 finału Pucharu Polski na szczęblu
MZPN z Legią II Warszawa

Sportowa mecz barażowy o udział w III lidze
z Oskarem Przysucha sezon 2014/15.

Sochaczew, podziękowanie dla Kibiców po meczu z Bzurą Chodaków sezon 2014/15

Sportowa, mecz sezonu 2014/15 z Koroną Szydłowo.
Przy piłce Łukasz Puciłowski

Sportowa, mecz sezonu 2014/15 z Koroną Szydłowo.
Przy piłce Smuga Daniel

Sportowa, mecz sezonu 2014/15 z Koroną Szydłowo.
Podziękowania dla Kibiców.

BRYDŻ SPORTOWY

Początki zorganizowanego brydża sportowego na terenie Mińska Mazowieckiego sięgają roku 1966, kiedy to do rozgrywek klasy B okręgu warszawskiego zgłoszono drużynę pod nazwą i patronatem LZS Mińsk Mazowiecki. Już w pierwszym roku przygody z brydżem sportowym zespół zaprezentował się bardzo dobrze, awansując do klasy A, w której przez następny rok występował pod patronatem Garnizonowego Klubu Oficerskiego w Mińsku Mazowieckim pod nazwą GKO Walet. W styczniu 1968 roku sekcję przejął Międzyzakładowy Klub Sportowy Mazovia i poza krótką przerwą w latach 70. związek brydża z Klubem jest stały do chwili obecnej. W pierwszych latach w drużynie występowali: Szymon Gadomski, Ryszard Kościński, Michał Papis, Zbigniew Nahorski, Krzysztof Roguski, Jerzy Sychowicz, Janusz Bystrzyński, Władysław Izdebski, Ryszard Możdżonek, Wiesław Mirosz, Andrzej Szydziński, Krzysztof Kulka, Jerzy Jackowicz, Leszek Parol, Grzegorz Romanowicz, Zbigniew Parol, Andrzej Maliszewski, Bogdan Garwoła, Stefan Jesionowski, Józef Żydowicz, Ryszard Śmigieński. Początkowo drużyna grała w klasie A okręgu warszawskiego, a po reformie administracji, zmianie województw i w związku z utworzeniem w 1977 r. Okręgowego Związku Brydża Sportowego w Siedlcach – w rozgrywkach ligi okręgowej. Od początku rozgrywek Mazovia była jedną z najsilniejszych drużyn biorących udział w rozgrywkach, wygrywając rywalizację w większości sezonów. W tym czasie sukcesy odnosiły również poszczególne pary klubowe pięciokrotnie występując w finale Mistrzostw Polski Par (Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Zenon Paca, Zbigniew Szostak, Władysław Izdebski). W roku 1987 utworzono III ligę makroregionalną obejmującą województwa: kieleckie, radomskie, lubelskie, tarnobrzeskie, chełmskie, zamojskie oraz siedleckie. W rozgrywkach tych zespół występował do kolejnej reformy administracji i podziału kraju na nowe województwa, co nastąpiło w 1999 roku. W tym czasie w drużynie występowali: Krzysztof Roguski, Krzysztof Kulka, Cezary Przasnek, Andrzej Potyński, Zbigniew Szostak, Zenon Paca, Andrzej Izdebski, Jerzy Piechowicz, Szymon Gadomski, Grzegorz Lasocki, Marian Sęk, Bernard Juściński, Jacek Ochijewicz, Włodzimierz Fiedoryszyn, Zbigniew Santkiewicz, Andrzej Cylwik, Zygmunt Kuczyński, Kazimierz Samoder, Tadeusz Piechowicz, Lesław Klader, którzy w ramach rozgrywek makroregionalnych rywalizowali między innymi z zespołami Start Lublin, AZS Radom, Korona Kielce, Energetyk Kozienice, Unia Nowa Sarzyna, Chemik Puławy, SM Zamość, OZBS Tarnobrzeg, Huragan Międzyrzec Podlaski, Skórzani Skarżysko Kamienna, Mitex Kielce, Pollena Łaskarzew, Czarni Dęblin, Górnik Łęczna, Technik Ostrowiec, Sygnał Radom, Neptun Końskie, Rzemieślnik Radom, AZS PL Lublin.

Rywalizując z powyższymi zespołami drużyna Mazovii kilkakrotnie występowała w rozgrywkach finałowych o awans do rozgrywek II ligi, uzyskując ten awans po raz pierwszy w historii sekcji w sezonie 1996/1997, grając w składzie: Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Cezary Przasnek, Kazimierz Samoder, Zenon Paca, Bernard Juściński, Zbigniew Szostak, Jacek Ochjewicz, Tadeusz Piechowicz, Marian Sęk. Występując w rozgrywkach II ligi, Mazovia rywalizowała z zespołami WIK Gdańsk, Chemik Bydgoszcz, Telmont Warszawa, Prokom Warszawa, TKKF Witoszewo Elbląg, AS Dom Olsztyn, UNTS Warszawa, Singelton Łomża, Mikirad Radom, Kolporter Kielce, Feniks Warszawa, Znicz Pruszków, Legionovia Legionowo, Kris Pol Opoczno, Górabed Opole, Vicdomus Warszawa, Calisia Kalisz oraz z zespołami litewskimi Stombras Wilno i Aladinas Wilno. Pierwsza przygoda Mazovii z II ligą trwała tylko jeden sezon. W latach 90. będąc najsilniejszym ośrodkiem brydżowym w województwie siedleckim, mińscy brydżyści, przede wszystkim Mazovii odnosili duże sukcesy w rozgrywkach na szczeblu zarówno krajowym, jak i zagranicznym. Na zaproszenie Białoruskiej Federacji Brydża Sportowego w 1990 roku rozegrali w Mińsku białoruskim kilka spotkań z reprezentacją tego kraju oraz uczestniczyli w Pucharze Mińska, gdzie wśród 64 par z Anglii, Bułgarii, Litwy, Łotwy, Ukrainy, Rosji, Polski oraz Białorusi para K. Roguski – Z. Szostak zajęła wysokie 3 miejsce, a drużyna, którą uzupełniali K. Kulka – L. Klader w rywalizacji teamów zajęła 2 miejsce za Spartą Augustów, a przed ekipą Lokomotiv Płowdiw (Bułgaria). Kontakt z białoruską federacją, sportowa rywalizacja kontynuowana była przez kilka kolejnych lat. Ponadto w tym okresie brydżyści Mazovii występowali w dużych imprezach brydżowych rozgrywanych w Warnie (Krzysztof Kulka – Krzysztof Roguski) oraz w Budapeszcie (Krzysztof Roguski – Zenon Paca), osiągając w nich dobre wyniki. Wyjazdy zagraniczne finansowali sami zawodnicy. W latach 1996-1998 brydżyści Mazovii zdobywali Mistrzostwa Polski Prawników, (Krzysztof Roguski – Cezary Przasnek), Mistrzostwo Polski Spółdzielni Mieszkaniowych (Krzysztof Roguski, Krzysztof Kulka, Zdzisław Spodar, Marian Sęk), drużynowe Mistrzostwo Warszawskiego Okręgu Wojskowego (Lesław Klader, Zbigniew Szostak, Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski), Mistrzostwo Warszawskiego Okręgu Wojskowego Par (Lesław Klader – Zbigniew Szostak). Po spadku z II ligi i reformie administracji zespół występował w rozgrywkach III ligi Warszawskiego Związku Brydża Sportowego obejmującej swoim zasięgiem województwo mazowieckie. W składzie nastąpiły zmiany i od sezonu 2000 trzon zespołu stanowili Krzysztof Roguski, Krzysztof Kulka, Zbigniew Szostak, Cezary Przasnek, Bernard Juściński, Tadeusz Piechowicz, Marian Sęk, Kazimierz Samoder oraz przez krótki czas Andrzej Potyński i Jacek Ochijewicz. Do najbardziej znaczących sukcesów brydżystów

w tym okresie należy zaliczyć zdobycie kolejnych tytułów Mistrzostw Polski Prawników przez Krzysztofa Roguskiego i Cezarego Przasnka oraz przyznanie przez Radę Powiatu Mińskiego w 2002 roku Krzysztofowi Kulce nagrody Laura 2002 w dziedzinie sportu, uznanej przez mińskie środowisko brydżowe jako uhonorowanie blisko 40-letniej działalności na rzecz brydża sportowego. Do dużych osiągnięć należy zaliczyć wice mistrzostwo Polski Dziennikarzy zdobyte w 2002 roku przez Krzysztofa Roguskiego z Janem Pawlikańcem (dziennikarz ze Zgorzelca) oraz 4 miejsce pary Cezary Przasnek – Krzysztof Roguski wywalczone w 2002 roku w Turnieju Kongresowym w ramach XXXI Grand Prix Warszawy pośród rywalizujących 186 par brydżowych. W latach 1999-2004 drużyna ponownie występowała w III lidze mazowieckiej. Po bardzo słabym pierwszym sezonie, po spadku w 1997 roku z II ligi, w kolejnych latach następowała stała poprawa wyników, co zaowocowało wywalczeniem w 2004 roku po raz drugi awansu do II ligi. Do awansu walczyli przyczynili się: Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Cezary Przasnek, Zbigniew Szostak, Tadeusz Piechowicz, Kazimierz Samoder, Marian Sęk, Bernard Juściński,

W kolejnej rywalizacji w ramach II ligi rozgrywanej w Łomży zespół walczył z drużynami z Warszawy, Gdańska, Białegostoku, Elbląga, Bielska, Łodzi, Piaseczna, Ełku, Suwałk, Łomży oraz Mińska białoruskiego. W związku z rangą rozgrywek oraz dużym obciążeniem związanym z koniecznością rozegrania 5 meczów w ciągu soboty i niedzieli do drużyny dokooptowano dodatkowo nowych zawodników – Józefa Dybusa i Romana Rodakowskiego. Kolejna przygoda z II ligą trwała jeden sezon i w 2005 roku drużyna po raz kolejny spadła do III ligi mazowieckiej. Z drużyny odszedł Józef Dybus, a zasilili ją Władysław Izdebski, autor wielu książek i podręczników brydżowych, trener, twórca wielu systemów licytacyjnych, redaktor naczelny miesięcznika „Świat Brydża”. Do największych sukcesów w roku 2005 należy zaliczyć: 3 tytuły Mistrza Polski Prawników, jakie w Olsztynie wywalczył Krzysztof Roguski, oraz 2 tytuły Mistrza Polski w tej rywalizacji zdobyte przez Cezarego Przasnka, oraz III miejsce Bernarda Juścińskiego z Marianem Sękiem w Grand Prix Mazowsza I Turnieju o Puchar Starośty Mińskiego. W rozgrywkach III ligi sezonu 2005/2006 drużyna występowała w składzie: Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Cezary Przasnek, Władysław Izdebski, Bernard Juściński, Andrzej Potyński, Adam Zdrojewski, Zbigniew Szostak, Kazimierz Samoder, Marian Sęk, Roman Rodakowski, Tadeusz Kościeszka oraz Tadeusz Piechowicz, zajmując trzecie miejsce. Występując w niezmiennym składzie w sezonie 2006/2007 zespół wywalczył 6 miejsce. W 2006 roku najlepszy indywidualny rezultat uzyskał Andrzej Potyński, zajmując wśród 62 par w festiwalowym turnieju par z okazji 50-lecia PZBS wysokie 3 miejsce. Rok 2007 obfitował w sukcesy mińskich brydżystów. W Ciechanowie

w ramach III Otwartych Mistrzostw Polski TKKF tytuł Mistrzów Polski wśród 42 par zdobył Krzysztof Kulka z Krzysztofem Roguskim, w III Grand Prix Mazowsza o Puchar Starośy Mińskiego (38 par) zwyciężyli Krzysztof Roguski i Zbigniew Szostak przed znaną aktorką, jednocześnie miłośniczką brydża sportowego Renatą Dancewicz i jej partnerem Tomaszem Winciorkiem. W Turnieju Par o Złoty Pierścień Ostrowi (Ostrów Mazowiecka 38 par) Krzysztof Kulka z Krzysztofem Roguskim zajęli II miejsce. W rozegranych w Mińsku Mazowieckim w listopadzie 2006 Mistrzostwach Mazowsza Seniorów w pierwszym turnieju zwyciężyli Krzysztof Kulka – Krzysztof Roguski, a w drugim Krzysztof Kulka z Władysławem Izdebskim. W trzecim turnieju II miejsce zajęli Zygmunt Kuczyński z Andrzejem Potyńskim. W turnieju o Puchar Wójta Gminy Stoczek Węgrowski III miejsce zdobyli Marian Sęk z Wojciechem Piwkiem (niezrzeszony), a IV Zbigniew Szostak i Kazimierz Samoder. Sezon ligowy 2007/2008 zespół zakończył na II miejscu dającym prawo walki w play-off o awans do II ligi. W finałowym meczu w ramach tych rozgrywek Mazovia bardzo wysoko, w stosunku 177:67, pokonała faworyzowaną drużynę AZS UW Rozjazd Warszawa, awansując po raz trzeci do II ligi. W roku 2008 najlepszy rezultat w ramach rywalizacji turniejowej osiągnął Tadeusz Kościesza, zwyciężając w ramach Grand Prix Mazowsza w IV Turnieju o Puchar Starośy Mińskiego oraz Pucharze 50-Lecia Spółdzielni Mieszkaniowej „Przełom”. Okazały puchar zwycięzcy, zawodnikowi Mazovii osobiście wręczył sponsor zawodów, starosta miński Jan Antoni Tarczyński. Do rozgrywek II ligi sezonu roku 2008/2009 zespół przystąpił wzmocniony o dwóch arcymistrzów Andrzeja Ogłoblina oraz Jana Nadaja a także mistrza międzynarodowego Zygmunta Kuczyńskiego. Dokonane zmiany oraz mobilizacja w drużynie zaowocowały tym, iż drużyna w tych rozgrywkach zajęła wysokie VII miejsce, a rywalami były AZS UW TG Warszawa, BIN Aleksandrów Kujawski, STB Suwałki, Spójnia Warszawa, KBS Legionowianin, Nowogames Warszawa, Plaśtimet Ełk, Euro AGRO Centrum Warszawa, KS Ostrołęka, Scania Włocławek, Hetman Białystok, Narie Morąg, Katok SL Mińsk Białoruski, Krajewski Łowicz, Węgoria Węgorzewo. W 2009 roku do znaczących wyników należy zaliczyć II miejsce Kazimierza Samodera i Mariana Sęka w turnieju O Złoty Pierścień Ostrowi oraz I miejsce Andrzeja Potyńskiego z Maciejem Modrzejewskim w Grand Prix Mazowsza rozgrywanego w marcu w Mińsku Mazowieckim. Przed rozpoczęciem sezonu 2009/2010 w drużynie nastąpiły zmiany, odszedł Adam Zdrojewski, powrócił Zbigniew Szostak oraz doszedł testowany wcześniej Maciej Modrzejewski. W roku 2010 w rozgrywkach sezonu 2010/2011 Mazovia rywalizowała z Hetmanem Białystok, Szablą Płock, Nowogames Warszawa, 4 SPN Warszawa, OSIR Lidzbark Warmiński, KDK Kutno, AZS UW TG Warszawa, Autostradą Eksploatacja, Media Warszawa, Ekspressem

z Kaszub Kartuzy, Spójnią II Warszawa, SBS Pale Franki Elbląg, PRIM ETB Elk, Inwit Armatura PTC Pabianice, Vęgoria VCK Węgorzewo oraz beniaminkiem Starogard Gdański.

W zakończonych w marcu 2010 kolejnych rozgrywkach II ligi sezonu 2009/2010 brydżyci Mazovii osiągnęli największy sukces w dotychczasowych rozgrywkach ligowych, zajmując 5 miejsce, ocierając się o pierwszą czwórkę grającą systemem play-off o wejście do I ligi. W rozgrywkach II ligi sezonu 2009/2010 przeprowadzonych w Miedzeszynie k. Warszawy w większości uczestniczyły te same zespoły. W miejsce zespołu Katok Mińsk białoruski, który awansował do I ligi, oraz spadkowiczów STB Suwałki, Scania Włocławek, Euro Agro Warszawa, Hetman Białystok oraz Narie Morąg, w rozgrywkach wystąpiły Binż Bełchatów, SBS Pale Franki Elbląg, Inwit Armatura PTC Pabianice, K2 Raszyn, Simpleksas Kowno (Litwa) oraz Autostrada Eksploatacja § 2S Media. Zespół Mazovii występował w niezmiennym składzie.

W sezonie 2010/2011 w Mazovii występowało początkowo 12, a pod koniec roku 14 zawodników. W składzie drużyny występowali: 1 arcymistrz międzynarodowy Andrzej Potyński, 3 arcymistrzów Władysław Izdebski, Jan Nadaj, Andrzej Ogłoblin, 4 mistrzów międzynarodowych Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Maciej Modrzejewski, Zygmunt Kuczyński, 4 mistrzów krajowych Cezary Przasnek, Zbigniew Szostak, Tadeusz Kościeszka, Kazimierz Samoder. Bezpośrednie zaplecze sekcji stanowiło około 10 zawodników, którzy w większości występowali wcześniej w rozgrywkach ligowych. W zajęciach treningowo-szkoleniowych prowadzonych we wtorki brało udział około 40 brydżystów, a z podstawami brydża zapoznano wówczas około 25 dzieci, które pomimo zachęty ze strony doświadczonego instruktora, sędziego brydżowego, zawodnika z tytułem mistrza międzynarodowego Krzysztofa Kulki, nie podjęły systematycznej nauki. Ograniczone środki finansowe, niewystarczające nawet na pokrycie kosztów rywalizacji sportowej drużyny, nie pozwoliły na przeprowadzenie atrakcyjnych zajęć dla młodzieży, zorganizowanie obozu szkoleniowego, udziału w rywalizacji z rówieśnikami, co umożliwiłoby wyłonienie talentów w tej dyscyplinie sportu umysłowego, pozytywnie wpływającej na rozwój intelektualny, na prawidłową realizację i współpracę w zespole, rozwiązywanie problemów, kształtowanie logicznego myślenia, odpowiedzialności i cementowanie przyjaźni międzyludzkich. W roku 2010 do indywidualnych osiągnięć brydżystów należy zaliczyć I miejsce Andrzeja Potyńskiego z Maciejem Modrzejewskim w 3 Turnieju Międzynarodowego Kongresu Bałtyckiego w Sopocie, II miejsce Andrzeja Ogłoblina i Jana Nadaja w 2 turnieju tego samego kongresu, III miejsce Andrzej Potyński – Maciej Modrzejewski w XI Kongresowym Turnieju XXXVIII Grand Prix Warszawy, I miejsce Krzysztof Kulka – Andrzej Potyński w jednym

z turniejów w ramach Miśtrzořtwa Mazowsza Seniorów.

W sezonie ligowym 2010/2011 przeprowadzonym w Olsztynie występująca kolejny sezon w II lidze drużyna Mazovii zajęła wysokie V miejsce uprawniające do udziału w meczach barażowych o awans do I ligi. Zespół wykorzystał szansę oraz zmianę w organizacji systemu rozgrywek ligowych, awansując do I ligi. Poza tym sukcesem bardzo znaczącym osiągnięciem było zdobycie w listopadzie 2011 r. przez Krzysztofa Kulkę i Krzysztofa Roguskiego tytułów II Wicemiśtrzów Polski Seniorów w ramach rywalizacji, której gospodarzem była Mazovia Mińsk Mazowiecki. Również godne podkreślenia jest wywalczenie przez Andrzeja Potyńskiego brązowego medalu w Indywidualnych Miśtrzořtwach Polski NSZZ Solidarność w Słupsku oraz zwycięstwo pary Andrzej Ogłoblin – Jan Nadaj w 2 turnieju tej imprezy. W sezonie 2011/2012 w Starachowicach odbywały się rozgrywki I ligi Grupy „S”, w których poza Mazovią uczestniczyły Silesia I, Gliwice, SBS ALF Tarnów Nowy Sącz, GKS Piaś II Gliwice, Sfora Cibora Kraków, Skobud Tarnobrzeg, Nowogames Warszawa, Wisła Kraków, Synergia Lublin, Spójnia Warszawa, Construction Kielce, Binż Bełchatów, Piaś I Gliwice, 4 SPB Honeřta Ciechanów, Senator Dropol Starachowice, KS Energetyk Jaworzno.

Po rozegraniu 15 spotkań beniaminek z Mińska Mazowieckiego zajął rewelacyjny 2 miejsce w lidze za Sfora Cibora Kraków, uzyskując tym samym prawo do gry w play-off o awans do ekstraklasy. Debiutancka trema oraz większe doświadczenie przeciwników z Silesii I Gliwice oraz Piaśta I Gliwice miały duży wpływ na porażki Mazovii w tych meczach. Pomimo niepowodzenia w walce o awans był to największy sukces mińskich brydżystów od chwili powołania sekcji.

Indywidualne osiągnięcia w 2012 roku to brązowy medal Miśtrzořtwa Mazowsza Seniorów Krzysztof Kulka – Krzysztof Roguski, miśtrzořtwa Andrzej Potyński – Maciej Modrzejewski oraz wicemiśtrzořtwa Andrzej Ogłoblin – Jan Nadaj w VI Brydżowych Miśtrzořtwach Ursynowa.

W sezonie 2011/2012 w Mazovii występowali: Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Andrzej Ogłoblin, Jan Nadaj, Maciej Modrzejewski, Andrzej Potyński, Cezary Przasnek, Tadeusz Kościesza, Władysław Izdebski, Jerzy Orzeł, Zbigniew Szostak, Kazimierz Samoder, Andrzej Osiński. Kolejny sezon rozgrywek I ligi 2012/2013 nie był już tak udany jak poprzedni. Po dwóch zjazdach odbytych w Starachowicach w październiku i listopadzie 2012 i rozegraniu 10 spotkań drużyna Mazovii zajmowała przedostatnie, 15 miejsce w tabeli. W stosunku do poprzedniego sezonu w drużynie nie nastąpiły żadne zmiany personalne. Kolejne zjazdy rozegrane w I kwartale 2013 nie poprawiły trudnej sytuacji drużyny i ostatecznie w wyniku przegranych spotkań barażowych drużyna spadła do II ligi.

W roku 2013 do indywidualnych osiągnięć brydżystów Mazovii należy zaliczyć III miejsce wśród 44 par w III Mitingu Brydżowym Pamięci Andrzeja Mera rozegranym w Białymstoku, pary Krzysztof Kulka – Krzysztof Roguski oraz IV miejsce pary Andrzej Ogłoblin – Jan Nadaj w VII Kongresowym Turnieju w ramach XLI Grand Prix Warszawy, w którym rywalizowało 148 par.

Kolejny sezon 2013/2014 drużyny Mazovii to udział w rozgrywkach II ligi, które przeprowadzono w Mierkach k. Olsztyna. W tym sezonie z drużyny ubyli Władysław Izdebski, Tadeusz Kościesza oraz Andrzej Osiński. Rywalami naszych brydżystów były: Kosmeteria Żukowo Gdańsk, Enigma Mińsk Białoruski, Geošta Olsztyn, Hetman Białystok, K2 Oldersi Raszyn, Spójnia Gdańsk, Lazon Białystok, Alfa Compensa Gdynia, SDK Tczew, ETB Prim Elk, Masovia Płock, Spójnia Alk Warszawa, Wimpel Gdańsk, K2 Raszyn oraz Vęgoria WCK Węgorzewo. W sezonie 2013/2014 zespół występował w 10-osobowym składzie: Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, Maciej Modrzejewski, Andrzej Potyński, Jan Nadaj, Andrzej Ogłoblin, Cezary Przasnek, Jerzy Orzeł, Kazimierz Samoder, Zbigniew Szostak.

Po rozegraniu 5 zjazdów w okresie październik 2013 – marzec 2014 zajmując III miejsce za K2 Raszyn oraz Kosmeterią Żukowo, drużyna awansowała do rozgrywek play-off o awans do I ligi. W wyniku tych rozgrywek oraz po rozegraniu meczu barażowego z zagrożoną spadkiem z I ligi silną drużyną AZS Politechnika Wrocław, który nasi brydżyści rozstrzygnęli wysoko na swoją korzyść, w stosunku 161:108, nastąpił upragniony powrót do I ligi.

Inne warte podkreślenia wyniki w roku 2014 to przede wszystkim kolejne tytuły Mistrzów Polski Prawników Krzysztofa Roguskiego i Cezarego Przasnka oraz Krzysztofa Kulki uczestniczącego w tej rywalizacji na specjalne zaproszenie organizatora Okręgowej Rady Adwokackiej w Olsztynie. W 2014 roku do sukcesów należy zaliczyć I miejsce Krzysztofa Kulki – Krzysztofa Roguskiego w rozgrywanym w ramach Grand Prix Mazowsza XV Turnieju Par o Puchar Wójta Gminy Stoczek Węgrowski, brązowy medal Cezarego Przasnka z Krzysztofem Roguskim w Mistrzostwach Polski TTKF rozegranych w Ciechanowie, wysokie lokaty Jana Nadaja, Andrzeja Ogłoblina, Andrzeja Potyńskiego, Macieja Modrzejewskiego, Marka Daleckiego, Cezarego Przasnka oraz Krzysztofa Roguskiego w turniejach rozgrywanych w ramach XLII Międzynarodowego Kongresu Brydżowego Grand Prix Warszawy. Tradycyjnie w roku 2014 Mazovia była organizatorem w ramach Grand Prix Mazowsza X Otwartego Turnieju Par o Puchar Burmistrza Miasta. W zawodach rywalizowało odpowiednio 42 pary oraz 36 par brydżystów, wśród których było 10 arcymistrzów, 13 mistrzów międzynarodowych oraz 22 mistrzów krajowych, co zapewniło wysoki poziom rywalizacji. W tych turniejach

brydźcy Mazovii okazali się gościnni, nie odnosząc sukcesów. Dobry wynik w listopadowych Miistrzostwach Mazowsza Seniorów uzyskali Krzysztof Kulka – Krzysztof Roguski, zdobywając brązowy medal mistrzostw. Nowym zadaniem, jakiego wspólnie ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Przełom” wiosną 2014 roku podjęli się brydźcy Mazovii, jest współpraca z Uniwersytetem III Wieku, w ramach której naukę gry w brydża pobiera bądź podwyższa swoje kwalifikacje grupa seniorów w liczbie około 20 osób. Zajęcia prowadzi mistrz międzynarodowy, sędzia klubowy Krzysztof Kulka w klubie osiedlowym spółdzielni. W sezonie 2014/2015 w rywalizacji w ramach I ligi z zespołami Synergia Lublin, Hotel Senator Starachowice, SPS Construction Kielce, Elektromontaż Rzeszów, MKS Arnica Przasnysz, Petroactiv Piaśń Skawina, Skobud Tarnobrzeg, Spójnia Warszawa, Senior Katowice, Sfora Cibora Kraków, Jocker Oświęcim, Spektr TST ECB Białoruś, Czarna Papuga Zwierzyniec Kraków, TS Wisła Kraków, Skór But Łączna drużyna brydżystów Mazovii zajęła wysokie V miejsce premiowane awansem do rozgrywek barażowych o awans do ekstraklasy. Tym razem po pierwszym zwycięstwie z drużyną Skobud Tarnobrzeg (poddali mecz) w następnym spotkaniu Mazovia wysoko uległa drużynie Elektromontaż Rzeszów, odpadając z dalszej rywalizacji. W sezonie 2014/2015 Mazovię reprezentowali Krzysztof Roguski kapitan drużyny, Krzysztof Kulka, Maciej Modrzejewski, Marek Dalecki, Jan Nadaj, Andrzej Ogłoblin, Cezary Przasnek, Jerzy Orzeł, Władysław Izdebski, Andrzej Potyński, Kazimierz Samoder, Zbigniew Szostak. Do rozgrywek tego sezonu powrócił Władysław Izdebski oraz zarejestrowano nowego zawodnika Marka Daleckiego. Kolejny sezon rozgrywek I ligi 2015/2016 rozpoczął się w październiku br. Po rozegraniu w Starachowicach w październiku i listopadzie 2015 r. dwóch pierwszych zjazdów, 10 meczów, drużyna z dorobkiem 122,66 VP zajmuje bardzo wysokie 3 miejsce w lidze za zespołami Bridge 24 pl 2 Warszawa (134,79 VP) oraz Konstanta Bielsko Biała (128,07 VP), a przed Skobudem Tarnobrzeg (112,8 VP) oraz Energetykiem Jaworzno (107,19 VP).

Pozostali rywale Mazovii to Termochem Chemik Puławy, Wincor Nixdorf Cracovia, MKS Przasnysz, Pomtech Zwoleń, Senior Katowice, Petroactiv Piaśń Skawina, Spójnia Warszawa, Elektromontaż Rzeszów, Milo Kraków, AZS UW TG Warszawa, Consus Carbon Kalisz. Z drużyny na własną prośbę ubył Cezary Przasnek, natomiast skład uzupełnili mistrz międzynarodowy Piotr Krajewski, mistrz międzynarodowy Igor Łosiewicz – Mistrz Świata Juniorów U-20 oraz mistrz krajowy Grzegorz Darkiewicz Moniuszko – Mistrz Polski Par Open 2015. Do indywidualnych sukcesów brydżystów Mazovii w tym roku należy zaliczyć udział na własny koszt w lipcu pary Maciej Modrzejewski – Marek Dalecki w Otwartych Mistrzostwach Europy Par w Tromsø w Norwegii. Przygotowując się do tych mistrzostw, nasza wyróżniająca się para

uczestniczyła w Międzynarodowym Olsztyńskim Kongresie Brydżowym, gdzie wśród 135 par zajęła wysokie 18 miejsce. Tradycyjnie, jak co roku, brydżyści Mazovii – Krzysztof Roguski, Zbigniew Szostak, Maciej Modrzejewski, Marek Dalecki, Jan Nadaj, Andrzej Ogłoblin, Jerzy Orzeł, Andrzej Potyński rywalizowali w największym Europejskim Kongresie Brydżowym – XLIII Grand Prix Warszawy, w którym w ramach 17 turniejów przeprowadzonych w ciągu 10 dni rywalizuje blisko 400 par brydżowych w najliczniej obsadzonym turnieju. Najlepszy wynik w tym kongresie uzyskali w VI Turnieju Kongresowym Andrzej Potyński z Maciejem Modrzejewskim, którzy wśród 163 par zajęli 7 miejsce, oraz Jerzy Orzeł, zajmując 10 miejsce w VII Turnieju Kongresowym. W październiku 2015 w 9 turnieju rozgrywanym w ramach Mistrzostw Ursynowa (54 pary) wysokie 3 miejsce zajęli Maciej Modrzejewski z Andrzejem Potyńskim. Dotychczasowe osiągnięcia drużyny Mazovii oraz jej poszczególnych zawodników, zarówno w rozgrywkach ligowych, jak również w kongresach, mistrzostwach Polski i otwartych turniejach par mają wpływ na zapraszanie zawodników naszej sekcji na liczące się imprezy krajowe i pozytywnie oddziałują na liczne uczestnictwo wysokiej klasy zawodników w imprezach organizowanych przez Mazovię, turniejach par w ramach Grand Prix Mazowsza, Mistrzostwach Mazowsza Seniorów. Doceniając osiągnięcia Mazovii, PZBS w roku 2011 powierzył naszemu Klubowi organizację Mistrzostw Polski Seniorów. Wyniki sekcji oraz profesjonalna organizacja na terenie miasta imprez brydżowych są znakomitą promocją miasta oraz powiatu mińskiego. Bardzo pozytywnie przez środowisko brydżystów odbierana jest cotygodniowa działalność szkoleniowa i cykl turniejów w ramach Grand Prix Mińska Mazowieckiego, organizowanych w Klubie Osiedlowym Spółdzielni Mieszkaniowej „Przełom”. Coraz liczniejsze grono zwolenników ma współpraca z Uniwersytetem III Wieku w zakresie nauki gry w brydża. Jedynym niepokojącym objawem jest brak następców dla „starzejącej” się kadry brydżystów reprezentujących Mazovię. Dotychczasowe próby organizowania szkółki brydżowej, początkowo na bazie uczniów Szkoły Podstawowej nr 5, a w ostatnich latach w ramach zimowego i letniego wypoczynku dla dzieci organizowanego przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Przełom” skończyła się niepowodzeniem. Przyczyn powyższego należy upatrywać w cechach psychicznych i motorycznych młodzieży, ich niecierpliwości, chęci szybkiego osiągnięcia sukcesów, pokus współczesnej cywilizacji (komputer, laptop, Internet), a brydż jest grą trudną, skomplikowaną, wymagającą wiele cierpliwości, predyspozycji intelektualnych, a sukcesy o ile przychodzą, nie są osiągalne szybko, a na pewno niełatwo. Również brak środków finansowych w odpowiedniej wysokości umożliwiających organizację obozów brydżowych, rywalizację w turniejach z rówieśnikami, rozwijanie swoich umiejętności w ramach szkoleń organizowanych

przez PZBS jest skuteczną barierą dla najmłodszych do nauki gry w brydża. Podobna sytuacja występuje w bardzo wielu ośrodkach brydżowych w całej Polsce, mimo iż nasze najmłodsze roczniki brydżyistów corocznie odnoszą duże sukcesy na mistrzostwach Europy lub świata w różnych kategoriach wiekowych.

Lata 60-te Garnizonowy Klub Oficerski. Turniej Par. Od lewej: Wiesław Mirosz, Zbigniew Parol, tyłem Krzysztof Roguski, z prawej Andrzej Krzyżanowski

Ten sam turniej grają: od lewej Krzysztof Roguski, Ryszard Kościński, Szymon Gadomski

Hotel FUD przy Armii Ludowej, Turniej Par w ramach Mistrzostw Siedleckiego OZBS – lata 70-te

Ten sam turniej grają: Krzysztof Kulka i Krzysztof Roguski z Eustachym Semczyszynem i Henrykiem Szlauerem (tyłem) „Edukator” Siedlce

Zenon Paca i Krzysztof Roguski rywalizują w Festiwalu Brydżowym w Budapeszcie w hotelu „Gelerta” w roku 1985

Drużyna Mazovii rywalizująca w drugiej połowie lat 70-tych i latach 80-tych w III lidze Makroregionalnej (zjazd w Jedlińsku pod Radomiem) stoją od góry: Grzegorz Lasocki, Włodzimierz Fiedoryszyn, Krzysztof Roguski, poniżej Zbigniew Santkiewicz, Lesław Klader, Andrzej Cylik

Listopad 1990. Mecz w MOK z reprezentacją Mińska Białoruskiego. Grają: Gienadij Mioduszewski i Igor Gromow z Krzysztofem Roguskim oraz Zbigniewem Szostakiem

Plakat informacyjny o rozgrywkach III Ligi w MOK w Mińsku Mazowieckim, 10.01.1988r. z udziałem drużyn AZS Politechnika Lublin, „Rzemieślnik” Radom, „Start” Lublin, „Ogniwo” Chełm, „Przełom” Mińsk Mazowiecki, oraz „Mazovia” Mińsk Mazowiecki

Pokój otwarty grają: Krzysztof Kulka z Lesławem Kladerem. Widoczny jeden zawodnik białoruski Oleg Gradowski. Kibicują Roman Staska, Krzysztof Roguski, oraz brydżystka białoruska Żenia

Obliczanie wyników meczu siedzą: Zbigniew Szostak, liczy Krzysztof Kulka, obok Krzysztof Roguski. Stoją Kazimierz Samoder i Andrzej Izdebski

Drużyna Mińska Białoruskiego w przerwie meczu. Igor Gromow, Oleg Gradowski, Jurij Szczerbicz, Gienadij Mioduszewski

Drużyna Spółdzielni Mieszkaniowej „Przełom” –
Drużynowy Mistrz Polski Spółdzielni Mieszkaniowych
1996 w składzie od prawej: Krzysztof Kulka, Marian Sęk,
Krzysztof Roguski /wszyscy Mazovia Mińsk Mazowiecki/
oraz Zdzisław Spodar /niezrzeszony/, w środku w asyście
uroczych hostess Mistrzostw – organizator Mistrzostw
Dyrektor Spółdzielczego Ośrodka Szkoleniowo-
Wypoczynkowego „OŁAWA” w Głuchołazach p.
Wojciech Pilarski

Mistrzowie Polski Spółdzielczości Mieszkaniowej
– Głuchołazy, rok 1996 – Krzysztof Kulka i Krzysztof
Roguski w akcji

Rok 1996 Kazuń. Mistrzowie Warszawskiego Okręgu Wojskowego w asyście organizatora Mistrzostw. Od prawej żołnierze zawodowi 1 PLM „W-wa” Zbigniew Szostak i Lesław Klader, z lewej Kazimierz Samoder i Krzysztof Roguski - wszyscy MKS „Mazovia”

Obchody 80-lecia MKS „MAZOVIA” rok 2005. Poseł Ziemi Mińskiej Czesław Mroczek, wręcza Szymonowi Gadomskiemu, nestorowi mińskiego brydża, jednemu z założycieli w 1966r. drużyny LZS Mińsk Mazowiecki, sportowe odznaczenie. Obok stoi Wiceprezes Klubu Stanisław Domalewski

Wyróżnieni z okazji 80-lecia klubu brydżysty Mazovii, od lewej: Zbigniew Szostak, Krzysztof Roguski, Marian Sęk, Szymon Gadomski, Kazimierz Samoder.

Mistrzowie Polski Prawników – Olsztyn, październik 2005. Krzysztof Roguski, Cezary Przasnek, Ryszard Olenderek, Zbigniew Sabala

Puchar Starosty /26.03.2006/ odznaczenie sportowe z okazji „50-lecia Mazovii” z rąk Starosty Antoniego Jana Tarczyńskiego odbiera jeden z założycieli w 1966 roku drużyny brydża LZS Mińsk Mazowiecki - Michał Papis, asystuje Krzysztof Roguski

II Turniej o Puchar Starosty Mińskiego /26.03.2006/ grają aktualni i byli zawodnicy Mazovii od lewej: Kazimierz Samoder, Zbigniew Santkiewicz, Zbigniew Szostak, Lesław Klader

III OTP Puchar Starosty /26.03.2007/ od lewej: Tomasz Winciorek – Renata Dancewicz II miejsce, Zbigniew Szostak – Krzysztof Roguski – zwycięzcy turnieju, Edward Krusiewicz – Paweł Starnawski (W-wa) III miejsce. Z tyłu Krzysztof Michalik - Wicestarosta Miński, Krzysztof Kulka – prezes TKKF

Mistrz Krajowy Lesław Klader

Mistrzostwa Mazowsza Seniorów /24.11.2007/ zwycięzcy turnieju: Krzysztof Kulka i Władysław Izdebski

Bezpośrednia rywalizacja zwycięzców III Turnieju o Puchar Starosty Mińskiego. Krzysztof Roguski z Zbigniewem Szostakiem, z Renatą Dancewicz oraz Tomaszem Winciorkiem, którzy zajęli II miejsce

IV Turniej o Puchar Starosty /6.04.2008/ puchary zwycięzcom: Tadeuszowi Kościeszcy i Andrzejowi Osińskiemu wręcza sponsor – Starosta Miński Antoni Jan Tarczyński

II Puchar Burmistrza /8.03.2009/ zdobywcy II miejsca Maciej Modrzejewski - Andrzej Potyński w asyście Burmistrza Miasta Zbigniewa Grzesiaka, oraz organizatorów: Krzysztofa Roguskiego i Krzysztofa Kulki

Kontratak rozgrywa Krzysztof Roguski, broni Mistrz Międzynarodowy Andrzej Gelberg (z lewej) wieloletni Redaktor Naczelny Tygodnika „Solidarność” – Puchar Burmistrza (8.03.2009r)

Drużyna Brydżystów Mazovii – rok 2009: Andrzej Potyński, Krzysztof Roguski, Andrzej Ogłoblin, Tadeusz Kościeszka, Cezary Przasnek, Krzysztof Kulka, Zygmunt Kuczyński, Jan Nadaj.

Burmistrz Miasta Zbigniew Grzesiak w asyście Prezesa MZBS Włodzimierza Buza dekorują medalami triumfatorów Mistrzostw Mazowsza Seniorów – 6.12.2009 – Sala Zespołu Szkół Zawodowych Nr 1

Turniej Par o Puchar Burmistrza /28.03.2010/ zdobywcy II miejsca: Apolinary Kowalski /z lewej/ wielokrotny Mistrz Świata, Europy i medalista wielu imprez brydżowych wraz z utytułowaną reprezentantką Polski Ewą Miszewską, w walce z mińskimi zawodnikami Markiem Cykierem i Romanem Staską

Mistrzostwa Mazowsza Seniorów /7.11.2010/ - rywalizują: Krzysztof Roguski i Andrzej Potyński z Mieczysławem Szubą i Stanisławem Piechowiczem

Arcymistrz Międzynarodowy Anna Sarniak, reprezentantka Polski, zdobywczyni wielu trofeów w kraju i zagranicą, uczestniczka wielu turniejów w Mińsku Mazowieckim w ramach GP Mazowsza, udziela wywiadu Czesławowi Gągoliowi i Krzysztofowi Roguskiemu (2011r.)

IV Turniej o Puchar Burmistrza /10.04.2011/ Zygmunt Kuczyński zdobywca 5 miejsca

Medaliści Mistrzostw Polski Par Seniorów – listopad 2011
- stoją od lewej: Krzysztof Roguski /brąz/, Jan Chodorowski /srebro/, Starosta Miński Antoni Jan Tarczyński, Jan Sucharkiewicz /złoto/, Stefan Kowalczyk /złoto/, Irena Chodorowska /srebro/, Krzysztof Kulka /brąz/. Z tyłu prezes WZBS Włodzimierz Buze, oraz Sławomir Latała ZG PZBS

Mistrz Krajowy Jerzy Stańczyk (w garniturze), były Komendant Główny Policji wraz z Janem Rusinem zdobywcy 7 miejsca w Mistrzostwach Polski Par Seniorów rozegranych w Mińsku Mazowieckim (listopad 2011r.)

Rozgrywki I ligi sezonu 2011/2012 w Starachowicach.
Gra Cezary Przasnek, kibicuje Zenon Paca

Mistrz Krajowy Jan Pawlikaniec dziennikarz ze Zgorzelca, zdobywca w 2002r. wspólnie z Krzysztofem Roguskim Tytułu Wicemistrza Polski Dziennikarzy (zdjęcie z 2012r.)

V Turniej o Puchar Burmistrza Miasta /22.04.2012/
Krzysztof Roguski wprowadza Burmistrza Marcina Jakubowskiego w tajniki gry w brydża sportowego

Zawodnicy Mazovii Jerzy Orzeł oraz Maciej Modrzejewski w meczu I ligi sezonu 2012/2013

Olsztyn, rok 2013. Mistrzostwa Polski Adwokatury. Drużynowi Mistrzowie Polski: Mistrz Międzynarodowy Krzysztof Roguski, Arcymistrz Ryszard Olenderek, Mistrz Krajowy Cezary Przasnek, oraz Arcymistrz Zbigniew Sabała w asyście organizatora Mistrzostw mec. Andrzeja Szydzińskiego, który swoje pierwsze kroki brydżowe stawiał w Mińsku Mazowieckim

Rok 2013. Posiedzenie Zarządu Klubu MKS „Mazovia”. Od lewej: Stanisław Domalewski, Mirosław Krusiewicz, Janusz Wilczek, oraz Prezes Andrzej Kuć

X Turniej o Puchar Starosty /16.03.2014/ rywalizują od lewej: Zbigniew Szostak, Zbigniew Santkiewicz, Kazimierz Samoder, Andrzej Cyłwik

X Turniej Par o Puchar Starosty /16.03.2014/ grają zdobywcy VII miejsca Marian Sęk i Wojciech Piwek

Wrocław 12-13.04.2014r. zwycięski baraż o wejście do I ligi w zespole AZS Politechnika Wrocław. Siedzą: Jan Nadaj, Krzysztof Kulka, Krzysztof Roguski, stoją: Andrzej Ogłoblin i Cezary Przasnek. Brak Macieja Modrzejewskiego.

TENIS STOŁOWY

W 1948 roku grupa entuzjastów związana z dwoma największymi w tym czasie mińskimi zakładami, Fabryką Urządzeń Dźwigowych (FUD) i Zakładami Naprawczymi Taboru Kolejowego (ZNTK) utworzyła koło pingpongowe, następnie przekształcone w klub pod nazwą Stal Mińsk. Pierwsze treningi i sportowa rywalizacja odbywały się w drewnianej świetlicy na tyłach ZNTK (w okolicach akwenu wodnego, tzw. trójkąta). Pierwszym organizatorem i instruktorem był Jan Dąbrowski, który z tą dyscypliną zetknął się, przebywając podczas wojny na zachodzie Europy, gdzie tenis ziemny, tenis stołowy i badminton były już tam znane (brak dokumentów potwierdzających, jedynie opowieści ustne). Dąbrowski był postawnym mężczyzną dysponującym, jak na tamte czasy, specjalistyczną raketką. W sezonie 1952/53 mińska drużyna pod nazwą Stal Mińsk po raz pierwszy uczestniczyła w rozgrywkach ligowych B-klasy. Zajmując pierwsze miejsce, awansowała do A-klasy. W 1954 roku tenisiści stołowi weszli w strukturę Klubu MZKS Mazovia (nastąpiło połączenie LZS Mińsk i Stali Mińsk). Patronat nad Klubem pełnił ZNTK. MZKS grał już w lidze okręgowej. Podstawowymi zawodnikami w tym czasie byli: Jan Dąbrowski, Jan Wrzos, M.W. Wawrzeńczak, Ryszard Kościński, Janusz Wilczyński. Kwalifikacje instruktorskie zdobył M.W. Wawrzeńczak, który przez wiele lat, aż do 1991 roku, pełnił funkcję trenera i kierownika drużyny. Do 1966 roku grano na stołach paździerzowych (Relax, Passat, Orkan). Rakiетки były bardzo proste, bez podkładu gąbczastego. Brakowało piłeczek. Lepszej jakości stoły wyczynowe Tajfuny Alfa pojawiły się dopiero na początku lat siedemdziesiątych. W tym czasie treningi i mecze odbywały się w Szkole Podstawowej nr 4 przy ulicy Siennickiej.

Sezon 1957/58 Mazovia Mińsk – udział w rozgrywkach A-klasy

1959/60 Mazovia Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (piąte miejsce)

1962/63 Mazovia Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (dziewiąte miejsce, spadek)

1963/64 Mazovia Mińsk – udział w rozgrywkach A-klasy

1964/65 LZS Mińsk – udział w rozgrywkach A-klasy (pierwsze miejsce i awans do ligi okręgowej). Drużyna grała w składzie: Maria Naliwajko, M.W. Wawrzeńczak, Jan Wrzos, Ryszard Kościński, Czesław Nalazek. Ze względu na problemy finansowe Klubu ówczesny zarząd wyraził zgodę na wyjście tenisistów stołowych ze struktury Klubu z możliwością powrotu w przyszłości. Państwo w tym czasie wsparło sport ludowy. Liceum ekonomiczne (w którym rozpoczęto treningi) w Mińsku Mazowieckim było

bezpośrednio nadzorowane przez Ministerstwo Rolnictwa

1965/66 LZS Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (piąte miejsce) 1966/67 LZS

Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (czwarte miejsce)

1967/68 LZS Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (drugie miejsce), drużyna występowała w składzie: M. Naliwajko, J. Wrzos, M.W. Wawrzeńczak, Cz. Nalazek

1968/69 LZS Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (dziesiąte miejsce, spadek)

Praca dyplomowa trenerska Jana Sochackiego podaje, że w sezonach 1968/69 i 1969/70 z powiatu mińskiego występowała w rozgrywkach ligowych jeszcze Watra Mrozy (w lidze międzywojewódzkiej i okręgowej rywalizowała z Pogonią Siedlce Ib, Elektronikiem Piaseczno, Wisłą Płock, Nadnarwianką Pułtusk, Pogonią Grodzisk, Czarnymi Węgrów)

1970/71 LZS Tęcza Mińsk – udział w rozgrywkach A-klasy (awans, Czesław Nalazek, M.W. Wawrzeńczak, J. Wrzos, R. Kościński, M. Naliwajko-Sałyga)

1971/72 LZS Tęcza Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej (awans, J. Wrzos, M.W. Wawrzeńczak, R. Kościński, Czesław Nalazek, M. Naliwajko-Sałyga)

1972/74 LZS Tęcza Mińsk – udział w rozgrywkach ligi międzywojewódzkiej (M. Wawrzeńczak, D. Giersz (młodzieżowiec), Cz. Nalazek, S. Chądzyński, S. Wąsowski i Danuta Domeradźka, rezerwowi P. Makos), a druga drużyna rywalizowała w A-klasie (Paweł Makos, Andrzej Dziugiel, Maciej Żbikowski). Rywalizowano z takimi zespołami jak: Czarni Węgrów, MZKS Ostrołęka, RKS Mirków, Włókniarz Białystok, Puszcza Hajnówka, Sokół Ostróda, Start Olsztyn, Kormoran Wałdowo

1974/75 LZS Tęcza Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej

1975/76 LZS Tęcza Mińsk – udział w rozgrywkach ligi okręgowej

1976/77 LZS Tęcza Mińsk – nastąpił podział na rozgrywki mężczyzn i kobiet

Drużyna kobiet po turnieju eliminacyjnym w Gdańsku wywalczyła sobie prawo udziału w rozgrywkach drugiej ligi (Danuta Domeradźka, Marzena Mazek, Danuta Celińska. Niestety, nastąpił spadek; dwa kolejne sezony to gra w III lidze i rozwiązanie drużyny kobiet. Drużyna mężczyzn grała w rozgrywkach ligi okręgowej (Dariusz Giersz, Piotr Wawrzeńczak, Tomasz Kieliszczyk, Mirosław Krusiewicz). W latach następnych dołączyli: Zbigniew Odalski, Mirosław Adamiec. Rywalizowano z takimi zespołami jak: Stok Lacki, Kosów, Mokobody, Jeruzal, Czarni Węgrów, Hutnik Huta Czechy. *Reforma administracyjna kraju w 1975 roku spowodowała również zmiany struktury rozgrywek ligowych. Z ligi okręgowej awansowało się do ligi międzywojewódzkiej obejmującej zasięgiem dawne mazowieckie, a obecnie kilka mniejszych województw. I tak z naszego powiatu w sezonie 1998/99 dwie drużyny LZS Siennica (R. Bembnowicz, Konstanty, T. Ruta, M. Bembnowicz, Broda) i MKS Mazovia grały w lidze międzywojewódzkiej.*

W połowie lat siedemdziesiątych w lidze okręgowej występowała również drużyna z Jeruzala pod kierownictwem dyrektora szkoły Pieniaka (P. Zieliński, A. Pieniak, K. Pieniak, T. Okurowski, Sujak). Bardzo dobrze prezentowały się w tym okresie dziewczęta z Transboru. Trenowane przez Jerzego Salomona zaczęły odnosić sukcesy w województwie, a nawet brać udział w zawodach na szczeblu kraju (Mirosława Sabak, Agnieszka Zawadka).

W 1975 roku dyrektor Ośrodka Sportu i Rekreacji Adam Bagiński oraz trener LZS Tęczy Mirosław Wawrzeńczak zorganizowali Pierwsze Oficjalne Mistrzostwa Mińska Mazowieckiego w Tenisie Stołowym. Zawody odbyły się w „Ekonomie”.

W początkach lat osiemdziesiątych zespół męski Mazovii grał w lidze okręgowej (P. Wawrzeńczak, Z. Odalski, M. Adamiec, D. Kwiatkowski, P. Salamon, A. Zduńczyk, J. Popis, J. Wnuk).

1984/85 MKS Mazovia – udział w rozgrywkach ligi międzywojewódzkiej (M. Krusiewicz, P. Wawrzeńczak, Z. Odalski, J. Wnuk, M. Adamiec, D. Giersz, D. Kwiatkowski, J. Popis), w latach następnych udział w lidze okręgowej.

W sezonach 1989/90 i 1990/1991 w lidze okręgowej z powiatu mińskiego grała jeszcze Watra Mrozy. Trenerem był Mirosław Krusiewicz (nauczyciel szkoły podstawowej), a w skład zespołu wchodził: P. Zyśk, A. Szela, M. Adamiec, Jacek Skrzeczkowski.

Od 1991 roku rozpoczął się nowy, niezwykle dynamiczny okres mińskiego tenisa stołowego. Nastąpiła zmiana na stanowisku trenera. Niezwykle zasłużonego M.W. Wawrzeńczaka zastąpił wychowanek Klubu Mirosław Krusiewicz, który jednocześnie pełnił funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej nr 5. Zreorganizowana drużyna wygrała w Chełmie dwustopniowy baraż o drugą ligę męską (Dariusz Giersz, Mirosław Krusiewicz, Adam Sznajder, Włodek Buczkowski, Piotr Jazgarski, Rafał Matacz). W latach dziewięćdziesiątych Mazovia zajmowała czołowe miejsca w drugiej lidze (kielecko-lubelsko-siedleckiej). Trzykrotnie walczone w barażach o pierwszą ligę (Ostróda, Wyrzysk, Płońsk). Mazovię w tym czasie reprezentowali: Dariusz Giersz, Jura Wydricz, Adam Sznajder, Jan Sochacki, Mirosław Krusiewicz, Łukasz Janisiewicz, Paweł Michalski, Zbigniew Prokurat, Marek Kubowicz, Wojciech Turkowski. Do historii przeszły zacięte mecze ligowe z Ogrodnikiem Grójec, Tęczą Kraśnik, Bronią Radom, Pogonią Siedlce, Stokiem Zakrzówek, Ogniwem Chełm oraz mecze barażowe z tak znanymi zespołami, jak: Księginice, Ostróda, Nadarzyn, Płońsk, Jelenia Góra, Noteć Czarnków. Wspaniałe wyniki sportowe nie zostałyby osiągnięte bez wsparcia finansowego i organizacyjnego kilku miłośników celuloidowej piłeczki, którym należą się słowa podziękowania. Do osób tych należeli: Adam Wiącek (Partner), Krzysztof Koziorzębski, Marian Makowski, Ryszard Sikorski (Minbud) oraz Stanisław Domalewski i Andrzej Robotowski.

Od stycznia 1999 roku zmienił się podział administracyjny naszego kraju. Drużyna Mazovii w nowym sezonie nie została zgłoszona do rozgrywek II ligi, a jedynie do III. Poślanowiono silniejszy akcent postawić na szkolenie młodzieży. Podziękowano zasłużonym zawodnikom. Od sezonu 2001/2002 pracę z najmłodszymi zawodnikami rozpoczął Marek Kudelski, który został nauczycielem w Szkole Podstawowej nr 5.

W sezonie 2001/2002 ponownie wywalczone awans do drugiej ligi (po historycznej wygranej w lidze z Pogonią Siedlce 10:6 i 10:3, a następnie po wygranych bardzo trudnych barażach w Ciechanowie. W drużynie Mazovii występowali M. Kudelski, K. Beczek, M. Frankowski, D. Giersz, Ł. Janisiewicz. Drużynie gości nie pomógł nawet pierwszoligowiec Jakub Sagan. Jeszcze niedawny zawodnik Mazovi, a w tym czasie już grający trener Pogoni powiedział, że była to jedna z dotkliwszych porażek w jego karierze.

W 2004 r. w 1/32 Pucharu Polski walczyliśmy z Zagłębiem Lubin (grał T. Kabaciński, brązowy medalista Mistrzostw Europy Juniorów). W 2005 roku ze względu na duże koszty zrezygnowano z gry w drugiej lidze męskiej i zgłoszono drużynę do rozgrywek w lidze III. W tym samym czasie w III lidze kobiet, a później w drugiej zaczęły grać dziewczęta.

Jednocześnie trwało szkolenie dzieci i młodzieży w Uczniowskim Klubie Sportowym LUKS „Piątka” Mińsk Mazowiecki, który był zapleczem MKS Mazovii. Młodzież robiła postępy. Zaczęły się pojawiać pierwsze medale mistrzostw województwa młodzików, kadetów i juniorów, sukcesy w finałach Igrzysk Młodzieży Szkolnej (Ostrołęka, Jedlińsk, Siedlce), turniejach im. Janusza Strzałkowskiego (wcześniej „Sztandaru Młodych”, „Trybuny Mazowieckiej”, „Naszej Trybuny”, Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego). Dużym osiągnięciem było wicemistrzostwo kraju UKS w Stroniu Śląskim. Na zgrupowania kadry młodziczek powołanie otrzymywała Katarzyna Krusiewicz (wywalczyła pierwsze kółko olimpijskie), a w kadrze Mazowska znaleźli się Damian Wróbel i Aneta Janisiewicz. Ośrodek treningowy przy Szkole Podstawowej nr 5 stał się zapleczem dla uzdolnionej młodzieży całego powiatu. Zaczęły pojawiać się talenty z Zamienia i Brzózego (trener Krzysztof Mikulski). Należy podkreślić duży wysiłek organizacyjny i szkoleniowy Mirosława Krusiewicza podczas corocznie organizowanych dla trenującej młodzieży z całego powiatu mińskiego obozów sportowych. W pamięci wielu uczestników pozostały wspaniałe chwile spędzone podczas zgrupowań w: Kaletkach, Sierakowie, Grajewie, Dżonkowie, Olecku, Ciechanowie, Spiskiej Nowa Ves i Uście.

Sezon 2003/2004 II liga mężczyzn; MKS Mazovia występowała w następującym składzie: trener Mirosław Krusiewicz, Marek Kudelski, Adam Marczak, Łukasz Buza, Mariusz Frankowski, Dariusz Giersz, Damian Wróbel, Łukasz Janisiewicz. Rywalizowano z Baruch Dojlidy Białystok, Słoneczny Stok Białystok, Ogrodnik Grójec, Start Radom, Alit Ożarów, Marymont Warszawa, SKS 40 Warszawa, Pogoń Siedlce.

Sezon 2004/05 II liga mężczyzn; MKS Mazovia występowała w następującym składzie: Damian Wróbel, Adam Marczak, Marek Kudelski, Dariusz Giersz, Łukasz Janisiewicz, Karol Beczek, Henryk Zaręba. Drużyna zajęła bardzo dobre drugie miejsce, minimalnie przegrywając dwumecz z Dojlidami Białystok, premiowany awansem do pierwszej ligi. A w III lidze pod szyldem MKS Mazovia LUKS „Piątka” Mińsk Mazowiecki grali: Mirosław Krusiewicz, Konrad Bogucki, Tomasz Okurowski, Łukasz Kosobudzki, Michał Królak, Aneta Janisiewicz, Katarzyna Krusiewicz, Krzysztof Krusiewicz.

Od sezonu 2007/2008 trenerem drużyny mężczyzn zostaje Marek Kudelski, a Mirosław Krusiewicz kierownikiem sekcji tenisa stołowego.

Sezon 2008/09 II liga kobiet i zajęcie dobrego piątego miejsca (K. Krusiewicz, A. Janisiewicz, M. Mróz, A. Zgódką).

Sezon 2009/10 II liga kobiet i zajęcie czwartego miejsca (Katarzyna Krusiewicz, Aneta Janisiewicz, Aneta Zgódką, Marlena Mróz, Marzena Biaduń, Katarzyna Gańko). Rywalizowano z: Return Piaseczno, Start Łyse, Olimpijczyk Jeżewo, Spójnia Warszawa, Warmia Lidzbark Warmiński, Broń Radom, Nadwiślanin Płock, GLKS Nadarzyn, Naprzód Skórzec, zajmując miejsca w górze tabeli. W 2011 roku zespół ze względu na koszty i inne obowiązki dziewcząt wycofano z rozgrywek. W „Piątce” zaczęto organizować ogólnodostępne turnieje Grand Prix.

Sezon 2010/11 III liga męska (zajęcie ósmego miejsca). Rywalizowano z: Józefovia Józefów, Marymont Warszawa, Pogoń Siedlce, Ostrów Mazowiecka, SKS 40 Warszawa, SGH Warszawa, Spójnia Warszawa, Tenis Węgrów, GOK Pokrzywnica, KS Wesoła.

Sezon 2011/12 MKS Mazovia LUKS „Piątka” III liga męska (zajęcie piątego miejsca).

Sezon 2012/13 III liga męska gr. B (zajęcie szóstego miejsca)

Sezon 2013/14 III liga męska gr. B (zajęcie drugiego miejsca)

Rywalizowano m.in. z: Pogonią Siedlce, KS Malin Warszawa, UKS Łomiankami, UKS Budkami Piaseckimi, Orłem Siedlin. Z dwóch grup III ligi utworzono tylko jedną, a poziom znacznie się podniósł.

Sezon 2014/15 III liga męska (zajęcie dziewiątego miejsca), poziom bardzo wysoki, dokonczono reorganizację ligi. Po zakończeniu rozgrywek spadło aż pięć drużyn. (Marek Kudelski trener, Mirosław Bembnowicz, Mateusz Majszyk, Damian Wróbel, Mirosław Krusiewicz kierownik drużyny, Bartek Jaworski, Tomasz Okurowski). Rywalizowano z: UKS Ursus, UKS Kazanów, Nadwiślanin Płock, Spójnia Warszawa, LUPUS Kabaty, SKS 40 Warszawa, Orzeł Siedlin, UKS Sarnaki, Sokół Brwinów, HALS Warszawa, ATS Warszawa. Zarząd sekcji tenisa stołowego w roku jubileuszowym 90-lecia Klubu postanowił podnieść poziom sportowy i upowszechnić tenis stołowy w Mińsku Mazowieckim. W tym celu pozyskał sponsora strategicznego, jakim będzie od sezonu

2015/2016 Bank Spółdzielczy. W rozgrywkach kwalifikowanych drużyna będzie występowała pod nazwą: MKS Mazovia Bank Spółdzielczy Mińsk Mazowiecki.

Największe osiągnięcia mińskiego tenisa stołowego

1953 – Drużynowe Wicemistrzostwo Mazowsza Juniorów (Janusz Wilczyński, Janusz Konca, Jan Wrzos, Stal Mińsk)

1954 – Mistrzostwo Mazowsza Juniorów (J. Wrzos), Stal Mińsk

1955 – Mistrzostwo Mazowsza Seniorów (Jan Dąbrowski), Mazovia Mińsk

1957 – II miejsce Ryszard Kościński w finale turnieju „Trybuny Mazowieckiej” w Grodzisku Maz.

1959 – organizacja w Mińsku Maz. IV Finału Turnieju o Puchar „Trybuny Mazowieckiej”

1960 – Mistrzostwo Mazowsza Seniorów w Grze Podwójnej (J. Wrzos, M.W. Wawrzeńczak) w Płocku

1965 – Drużynowe Mistrzostwo Mazowsza Juniorek (M. Naliwajko, T. Sadowska), Tęcza Mińsk, Mistrzostwo Mazowsza Juniorek, indyw. (T. Sadowska), Wicemistrzostwo Mazowsza Juniorek, indyw. (M. Naliwajko), Wicemistrzostwo Mazowsza Juniorów, indyw. (Cz. Nalazek).

1965 – Maria Naliwajko III miejsce w Ogólnopolskim Turnieju Klasyfikacyjnym Juniorek, Radom

1966 – Maria Naliwajko, II miejsce w Mistrzostwach Kraju Zrzeszenia LZS, Łuków

1966 – Maria Naliwajko, III miejsce w XV Mistrzostwach Mazowsza Seniorek, Ursus

1966 – Maria Naliwajko, I miejsce w Mistrzostwach Mazowsza Juniorek, LZS Mińsk

1966 – Drużynowe Mistrzostwo Mazowsza Juniorek (M. Naliwajko, T. Sadowska, H. Bichta)

1966 – I miejsce M. Naliwajko w finale turnieju „Trybuny Mazowieckiej” w Wołominie

1967 – Maria Naliwajko, III miejsce w XVI Mistrzostwach Mazowsza Seniorek, Konstancin

1967 – II miejsce T. Sadowska w finale turnieju „Trybuny Mazowieckiej” w Wołominie

1967 – Maria Naliwajko, III miejsce w finale XII Turnieju „Trybuny Mazowieckiej”, Wołomin

1975 – organizacja w Mińsku Maz. XX Finału Turnieju o Puchar „Sztandaru Młodych”

1996 – baraż drużyny męskiej o I ligę (AZS Olsztyn, Spółdzielca, Płock, AZS Politechnika Wrocław)

1998 – Katarzyna Krusiewicz, I miejsce w strefowym turnieju klasyfikacyjnym młodzieńców (Łucka k. Lubartowa i awans na turniej krajowy w Kraśniku – o ćwierćfinał wygrana z Natalią Partyką, późniejszą reprezentantką kraju)

1998 – K. Krusiewicz, II miejsce w Finale Turnieju WOT w Siedlcach

1999 – I i II miejsca dwóch drużyn dziewcząt w Finale Mazowieckich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Ostrołęce (Katarzyna Krusiewicz, Katarzyna Wielądek; Martyna Gut, Małgorzata Podstawka, K. Krusiewicz – I miejsce indywidualnie, K. Wielądek – III miejsce indywidualnie)

1999 – Damian Wróbel, I miejsce w turnieju krajowym Mini Olympic Games młodzików w Koninie

1999 – K. Krusiewicz, wicemistrzostwo Mazowsza młodziczek w Ciechanowie

1999 – Turniej o Puchar Gór Świętokrzyskich w Kielcach, II miejsce D. Wróbel, III miejsce K. Krusiewicz

2000 – Międzywojewódzkie Mistrzostwa Młodziczek (w rywalizacji drużynowej kobiet) w Ciechanowie. II miejsce Katarzyna Krusiewicz i Katarzyna Grzybowska (Pogoń Siedlce), V miejsce w finale Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży w Dżonkowie (Zielona Góra)

2000 – wicemistrzostwo kraju Uczniowskich Klubów Sportowych w Stroniu Śląskim (Aneta Janisiewicz, Monika Stępnia, Damian Wróbel, Łukasz Łachmański)

2000 – Katarzyna Krusiewicz, I miejsce w Finale Turnieju WOT w Płocku

2000 – Wojewódzki Finał Młodzieży Szkolnej, Jedlińsk k. Radomia, II miejsce drużynowo (Monika Stępnia, Aneta Janisiewicz), II miejsce drużynowo (Łukasz Janisiewicz, Damian Wróbel). III miejsce indywidualnie Damian Wróbel

2001 – organizacja 46 Finału Turnieju Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego im. Janusza Strzałkowskiego w Mińsku Mazowieckim w hali SP nr 2, III miejsce Damian Wróbel, III miejsce Katarzyna Krusiewicz

2003-2005 – Dariusz Giersz, Mistrzostwo Polski Leśników

2000-2010 – Mirosław Krusiewicz, wielokrotny medalista Mistrzostw Polski Samorządowców (radni, urzędnicy), Szprotawa, Dąbrowa Górnicza, Gorlice

2001 – po wygraniu eliminacji wojewódzkich w Ogólnopolskim Turnieju Kłasyfikacyjnym grali: Katarzyna Krusiewicz (kadetki), Damian Wróbel (kadeci) i Aneta Janisiewicz (młodziczki)

2003 – wicemistrzostwo Mazowsza UKS LUKS „Piątka” Mińsk Mazowiecki (Jakub Okurowski, Michał Przybysz, Dawid Bartoń, Tomasz Struś)

2008 – Aneta Janisiewicz, wicemistrzostwo Polski Uczelni Wyższych z drużyną kobiet Politechniki Warszawskiej

2013 – Mateusz Majszak, wygrana w kategorii juniorów finału Regionalnego Turnieju im. Janusza Strzałkowskiego

Zwycięzcy prestiżowego, najbardziej masowego turnieju tenisa stołowego w kraju wywodzący się z rejonu mińskiego („Trybuny Mazowieckiej”, „Naszej Trybuny”, „Sztandaru Młodych”, Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego):

1966 Wołomin; I miejsce Maria Naliwajko, Mińsk Maz.(Halinów)

1977 Ostrołęka; I miejsce Piotr Zieliński, Mińsk Maz.(Jeruzal)

2000 Płock; I miejsce Katarzyna Krusiewicz Mińsk Maz.

1957 Grodzisk Maz. II miejsce Ryszard Kościński Mińsk Maz.

1967 Wołomin; II miejsce Teresa Sadowska Mińsk Maz.

1967 Wołomin; II miejsce Maria Naliwajko (Halinów)

1976 Ciechanów; II miejsce Mirosława Sabak (Transbór)

1976 Ciechanów; II miejsce Piotr Zieliński (Jeruzal)

1978 Siedlce; II miejsce Agnieszka Zawadka (Transbór)

1980 Płock; II miejsce Robert Sankowski (Transbór)

1998 Siedlce; II miejsce Katarzyna Krusiewicz Mińsk Maz.

2001 Mińsk Maz.; III miejsce Damian Wróbel Mińsk Maz.

2001 Mińsk Maz.; III miejsce Katarzyna Krusiewicz Mińsk Maz.

Mirosław Władysław Wawrzeńczak założyciel
i długoletni trener sekcji tenisa stołowego

3. Drużyna II ligi, lata 1992 – 1998: Rafał Matacz,
Włodzimierz Buczkowski, Dariusz Giersz, Adam Sznajder,
Jan Sochacki

Katarzyna Krusiewicz, zwyciężczyni
Turnieju Sztandaru Młodych (Płock 2000)

Spotkanie po latach: Dariusz Giersz, Janusz Wilczyński,
Mirosław Krusiewicz, Jan Wrzós

Igrzyska Młodzieży Szkolnej w Ostrołęce – 2000r.:
 Martyna Gut, Przemysław Kosobudzki, Michał Królak,
 Małgorzata Podstawka, Piotr Grajda, Katarzyna
 Krusiewicz, Katarzyna Wielądek, Damian Wróbel, trener
 Mirosław Krusiewicz

II liga kobiet: trener Marek Kudelski, Aneta
 Janisiewicz, Aneta Zgódk, Katarzyna
 Krusiewicz, Martyna Mróz, kierownik drużyny
 Mirosław Krusiewicz

III liga: trener Marek Kudelski, Tomasz
 Okurowski, Mateusz Majszyk, Mirosław
 Bemnowicz, Mirosław Krusiewicz

III liga: Damian Wróbel Mirosław Bemnowicz,
Marek Kudelski, Mateusz Majszak

III liga: Damian Wróbel Mirosław Bemnowicz,
Mirosław Krusiewicz, Mateusz Majszak

Maria Naliwajko/ Sałyga

Finałiści jednego z turniejów Grand Prix.
Gość honorowy Jan Sochacki (czwarty od lewej)

Obecny skład III liga mężczyzn MKS Mazovia – Bank Spółdzielczy Mińsk Mazowiecki: kierownik drużyny Mirosław Krusiewicz, prezes klubu Andrzej Kuć, Damian Wróbel, Jacek Szachnowski, Dariusz Budzich, trener Marek Kudelski

Dariusz Budzich, Jacek Szachnowski, Marek Kudelski, Mirosław Krusiewicz, Mirosław Bembnowicz

WARCABY

Sekcja warcabowa MKS Mazovia istnieje od 2004 roku. Kierownikiem sekcji jest Tadeusz Kosobudzki. Podstawowi zawodnicy to Łukasz i Przemek Kosobudzy, Stanisław Urbanek, Natalia Sadowska, Robert Karczmarski, Marta Stangret, Bartosz Królak, Damian Derlatka, Ewa Kosobudzka, Mateusz Nowakowski.

Praca w sekcji to cotygodniowe treningi, koordynacja rozgrywek szkół podstawowych, szkolenie kandydatów na zawodników – członków sekcji, udział w turniejach, starty w reprezentacji Polski.

Zawodnicy mają w każdy poniedziałek, w godz. 18-20 spotkania w klubie osiedlowym „Przełom” przy ul. Kopernika poświęcone treningowi umiejętności oraz pracy z dziećmi ze szkół podstawowych i gimnazjów z terenu Mińska. Na zajęcia uczęszcza od 10 do 20 zawodników. Sekcja koordynuje organizowane przez MOSiR rozgrywki szkół podstawowych o tytuł Drużynowego Mistrza Mińska Mazowieckiego. Startują 12-osobowe drużyny z czterech szkół z terenu Mińska. W 2010 r. trwa już VI edycja tych rozgrywek. Zawodnicy sekcji biorą udział prawie we wszystkich rozgrywkach mistrzowskich, powoływani są do kadry oraz wyjeżdżają na Mistrzostwa Europy i Mistrzostwa Świata.

W 2008 roku warcabiści zdobyli na Mistrzostwach Polski 22 medale, w tym 7 złotych. W klasyfikacji punktowej prowadzonej przez Polski Związek Warcabowy za 2008 r. MKS Mazovia – sekcja warcabowa odniosła zwycięstwo, była najlepszym Klubem w Polsce (na 40 sklasyfikowanych). Do 40-osobowej kadry na Mistrzostwa Europy powołanych było 8 zawodników Mazovii. W Olimpiadzie Gier Umysłowych w Pekinie uczestniczyło 4 zawodników Mazovii (na 13-osobową kadrę). Najlepszy wynik osiągnęła Natalia Sadowska, która w kategorii kobiet na 50 zawodniczek zajęła 17 miejsce. Wśród mężczyzn Łukasz Kosobudzki, najlepszy wśród Polaków, zajął 25 miejsce na ponad 100 zawodników. W finale Indywidualnych Mistrzostw Polski startowało 3 zawodników Mazovii. W Mistrzostwach Polski Kobiet mistrzynią została 17-letnia Natalia Sadowska.

W 2009 roku zawodnicy uczestniczyli we wszystkich turniejach rangi Mistrzostw Polski, w których zdobyliśmy 29 medali, w tym 12 złotych, 7 srebrnych i 10 brązowych. Do grona 12 finalistów Indywidualnych Mistrzostw Polski zakwalifikowało się 2 zawodników (Łukasz Kosobudzki, Natalia Sadowska). Do kadry na Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w Holandii powołano 3 zawodników Mazovii – Sadowska, Stangret i Derlatka (na 24-osobową kadrę). Do kadry na Mistrzostwa Świata Juniorek, które rozgrywane były w Witebsku na Białorusi, powołano Sadowską i Kosobudzką (na 6-osobową kadrę). Zawodniczką Klubu Natalia Sadowska została Mistrzynią Europy w kategorii juniorek

na mistrzostwach w Hijken (Holandia) oraz zajęła 3 miejsce na Mistrzostwach Świata Juniorek w Witebsku (Ukraina). Łukasz Kosobudzki zajął 3 miejsce na II Mistrzostwach Europy Studentów. W klasyfikacji punktowej Polskiego Związku Warcabowego za 2009 rok Mazovia zajęła 2 miejsce (na 40 sklasyfikowanych klubów).

W 2010 roku rozegrano turniej o tytuł Drużynowego Mistrza Mińska Mazowieckiego w warcabach 100-polowych. Najlepszą okazała się drużyna ze SP nr 1. W październiku rozegrano mistrzostwa tym razem w warcaby 64-polowe. Tytuł drużynowego Mistrza Mińska Mazowieckiego zdobyła SP nr 5.

Zawodnicy uczestniczyli we wszystkich turniejach rangi mistrzostw Polski, w których zdobyto 34 medale, w tym 14 złotych, 8 srebrnych i 12 brązowych. Najcenniejsze są medale zdobyte przez Natalię Sadowską, która na Mistrzostwach Europy Kobiet zdobyła brązowy medal, a na Mistrzostwach Świata Juniorek medal srebrny. Mazovia w roku 2010 zajęła pierwsze miejsce w kraju w rankingu najlepszych klubów prowadzonych przez Polski Związek Warcabowy. Do kadry na Mistrzostwa Europy w Mińsku Mazowieckim powołano 10 zawodników Mazovii, którzy reprezentowali Klub między innymi na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy rozgrywanych w sierpniu w Mińsku Mazowieckim czy grudniowych Mistrzostwach Świata Juniorów w Holandii. Do finału Indywidualnych Mistrzostw Polski w warcabach 100-polowych zakwalifikował się 1 zawodnik Mazovii – Łukasz Kosobudzki, który ostatecznie zajął 3 miejsce (na 12 finalistów). Do finału indywidualnych Mistrzostw Polski w warcabach 64-polowych zakwalifikował się Łukasz Kosobudzki i Natalia Sadowska. W sekcji warcabów aktualnie aktywnych jest 20 zawodników z licencją PZWarc. W szkołach podstawowych pracuje 4 wychowawców. W rozgrywkach ligi warcabowej uczestniczy każdorazowo 48 zawodników. Opieką i szkoleniem w szkołach objętych jest ok. 100 uczniów. Na treningi sekcji uczęszcza od 10 do 20 zawodników. Zajęcia w szkołach to 1 lub 2 godziny tygodniowo, treningi i szkolenie w sekcji to 2 godziny tygodniowo (w każdy poniedziałek w godzinach od 18.00 do 20.00 w Klubie SM „Przełom”). Wzięto udział we wszystkich turniejach rangi mistrzostw Polski, które były sprawdzianem umiejętności zawodników i sprawdzianem systemu szkolenia. W sekcji warcabowej MKS Mazovia działają członkowie z licencjami Polskiego Związku Warcabowego, czołowi zawodnicy w swoich kategoriach wiekowych w kraju. Współpraca ze szkołami w naborze zawodników do sekcji oraz w szkoleniu zaowocowała między innymi zdobyciem w minionym roku 34 medali. Kilkuletnie propagowanie warcabów wśród dzieci spowodowało wyraźny wzrost popularności sportu warcabowego w Mińsku.

18.03.2011 r. w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji przy ul. Sportowej 1 rozegrano turniej o tytuł Drużynowego Mistrza Mińska Mazowieckiego w warcabach

64-polowych w MOSiR. Rozegrano również turniej o tytuł Drużynowego Mistrza Mińska Mazowieckiego w warcabach 100-polowych, który odbył się 14.11.2011 r., także w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji. Uczestniczyły cztery 12-osobowe drużyny ze szkół podstawowych z Mińska pod opieką wychowawców, którzy prowadzą w swoich szkołach naukę gry w warcaby. Turnieje rozgrywane były systemem każdy z każdym, mecz i rewanż. W obydwu turniejach zwyciężyła SP nr 5. MOSiR, który patronuje rozgrywkom, ufundował puchary, medale i dyplomy oraz słodkie poczęstunki. Sędziował prezes Polskiego Związku Warcabowego Tadeusz Kosobudzki. Turnieje warcabowe szkół podstawowych Mińska Mazowieckiego służą nie tylko popularyzacji tej dyscypliny sportu w Mińsku, ale są też okazją do wyławiania talentów, które w MKS Mazovia są przygotowywane do startów w imprezach rangi mistrzostw Polski. W 2011 roku zawodnicy uczestniczyli w turniejach rangi mistrzostw Polski, w których zdobyli 26 medali, w tym 13 złotych, 8 srebrnych i 5 brązowych. Do kadry na Mistrzostwa Europy i Mistrzostwa Świata powołano 4 zawodników Mazovii. Na Młodzieżowe Mistrzostwa Europy organizowane w sierpniu w Tallinie (Estonia) wyjechali Ewa Kosobudzka, Damian Derlatka i Robert Kaczmarek. W organizowanych w grudniu w Mińsku Mazowieckim Mistrzostwach Europy Juniorów w warcabach 100-polowych uczestniczyły Ewa Kosobudzka i Marta Stangret. Prezentowano sport warcabowy jako sposób na organizację czasu wolnego oraz sposób na walkę z patologiami. Podnoszono poziom wyszkolenia dzieci i młodzieży w Mińsku oraz przygotowano je do rywalizacji w skali powiatu, województwa i kraju w celu promocji miasta Mińsk Mazowiecki. Popularyzowano warcaby w środowisku. Władze Klubu i sekcji warcabowej opracowały harmonogram treningów i startów oraz regulamin szkolenia i rozgrywek zgodnie z Kodeksem PZWarc. Plany zostały w pełni zrealizowane. W organizacji szkolenia i rozgrywek Klub współpracował z Polskim Związkiem Warcabowym, MOSiR-em Mińsk Maz., klubem SM „Przełom” i dyrektorami szkół podstawowych z terenu Mińska oraz z rodzicami dzieci uczęszczających na treningi. Pozyskiwano dodatkowe środki finansowe m.in. ze starostwa mińskiego, które dofinansowało wyjazd na Młodzieżowe Mistrzostwa Polski. Praktycznie wszystkie wyjazdy dofinansowywali rodzice zawodników, pokrywając koszty podróży.

W 2012 roku szkoleniem objęto ok. 100 uczniów. Odbywały się również cotygodniowe zajęcia poświęcone treningowi zainteresowanych tym sportem dzieci i młodzieży w klubie sportowym „Przełom” przy ul. Kopernika, w którym uczestniczyło od 10 do 20 osób. W trakcie zajęć nauczano podstaw gry w warcaby, a bardziej zaawansowanym przedstawiano diagramy, których rozwiązywanie miało na celu podnoszenie poziomu wykształcenia. Wyłoniono najzdolniejszych zawodników i najlepszą szkołę – Mistrzów

Miasta Mińska Mazowieckiego, a jednocześnie kandydatów do sekcji warcabowej Klubu. W 2012 r. Klub był współorganizatorem dwóch imprez rangi mistrzostw Polski: Indywidualnych oraz Drużynowych Mistrzostw Polski Kobiet w warcabach 64-polo-owych (26-30 września) oraz Drużynowych Mistrzostw Polski w warcabach 64-polo-owych (28-30 października). Udział sekcji w turniejach rangi mistrzostw Polski zakończył się zdobyciem 34 medali, w tym 17 złotych, 9 srebrnych i 8 brązowych. Najlepsi zawodnicy to: Natalia Sadowska, Bartłomiej Królak, Łukasz Kosobudzki, Damian Derlatka, Marta Stangret, Kamila Biernat. Zawodnicy brali też udział w I Olimpiadzie w Sportach Umysłowych, gdzie zdobyto dwa brązowe medale i drużynowo I miejsce. Poza tym zawodniczka Natalia Sadowska osiągnęła poważny sukces na arenie międzynarodowej, zdobywając III miejsce na II Olimpiadzie Sportów Umysłowych w Pekinie, będące jednym z największych sukcesów w historii polskich warcabów.

W 2013 roku Klub był współorganizatorem Drużynowych Mistrzostw Polski w warcabach 100-polo-owych (2.05.2013), na których po raz pierwszy w historii zdobyto złoty medal! Zawodnicy sekcji uczestniczyli w zajęciach poświęconych treningowi umiejętności oraz pracy z dziećmi szkół podstawowych i gimnazjów z terenu Mińska. Zajęcia odbywały się w każdy poniedziałek w godz. 18-20 w klubie osiedlowym „Przełom”. W zajęciach uczestniczyło od 10 do 20 osób. Ponadto co jakiś czas organizowane były turnieje, w których brały udział szkolone przez nas dzieci oraz inne dzieci z Mińska Mazowieckiego.

Wielu warcabiistów uczestniczyło w turniejach rangi mistrzostw Polski, zdobywając 20 medali, w tym 7 złotych, 5 srebrnych i 8 brązowych. Najlepsi zawodnicy to: Natalia Sadowska, Łukasz Kosobudzki, Damian Derlatka, Bartłomiej Królak i Marta Stangret. Ponadto nasza zawodniczka Natalia Sadowska osiągnęła wiele sukcesów na arenie międzynarodowej.

Są to m.in. I miejsce w Pucharze Świata 2013 w warcaby 100-polo-owe, Wageningen (Holandia), 14-22.09.2013 r., III miejsce w Mistrzostwach Świata Kobiet w warcaby 100-polo-owe w grze aktywnej, Ułan Bator (Mongolia), 02.09.2013 r., II miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów Starszych w warcaby rosyjskie w grze błyskawicznej, Kranevo, 28.08.2013 r., II miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów Starszych w warcaby rosyjskie w grze aktywnej, Kranevo, 29.08.2013 r., III miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów Starszych w warcaby rosyjskie (turniej główny), Kranevo, 30.08-06.09.2013 r.

Wyniki drużynowe MKS Mazovii:

I miejsce (po raz pierwszy w 9-letniej historii Klubu), Drużynowe Mistrzostwa Polski w warcaby 100-polo-owe, Mińsk Mazowiecki 02-04.05.2013 r. (Łukasz Kosobudzki,

Natalia Sadowska, Przemysław Kosobudzki, Stanisław Urbanek)

II miejsce, Drużynowe Mistrzostwa Polski w warcaby 100-polowe w grze błyskawicznej, Mińsk Mazowiecki 04.05.2013 r. (Łukasz Kosobudzki, Natalia Sadowska, Przemysław Kosobudzki, Stanisław Urbanek)

III miejsce, Drużynowe Mistrzostwa Polski Młodzików do lat 10 w warcaby 100-polowe, Dąbki 21-23.06.2013 r. (Jakub Santorek, Michał Pióro, Łukasz Jędrasik)

III miejsce, Drużynowe Mistrzostwa Polski Juniorek do lat 19 w warcaby 100-polowe, Dąbki 21-23.06.2013 r.

Mistrzostwa Polski Kobiet w warcabach 100-polowych. 1 miejsce Drużynowo (trzeci tytuł w historii klubu) oraz trzeci z rzędu a szósty w historii tytuł Mistrzyni Polski dla Natalii Sadowskiej. Na zdjęciu: zawodniczki LZS Darłowo, Ewa Kosobudzka, Natalia Sadowska, Marta Stangret, zawodniczki Strugi Marki.

Pierwszy w historii klubu (a także polskich warcabów) seniorski Indywidualny tytuł Mistrzostw Europy! Natalia Sadowska zajęła 1 miejsce w Mistrzostwach Europy w grze szybkiej w warcabach 100-polowych we włoskim Bacoli. Na zdjęciu Natalia z aktualnym Mistrzem Europy w warcabach szybkich Aleksandrem Szwarzmanem z Rosji.

Po raz pierwszy zawodnik MKS Mazovii zdobył Indywidualny złoty medal Mistrzostw Polski w warcabach 100-polowych (Łukasz Kosobudzki) oraz po raz pierwszy w historii dwoje zawodników klubu stanęło na podium IMP (Ł.K. oraz Natalia Sadowska - 3 miejsce) Na zdjęciu: Władze organizatorów (Lututów) oraz Damian Reszka (Lokator Gniezno), Ł.K. i N.S.

Mistrzostwa Świata Kobiet w warcabach 100-polowych w Chińskim Wuhan. Pierwszy seniorski medal naszej zawodniczki w MŚ. Na zdjęciu: u góry: Natalia Sadowska (2 miejsce), Zoja Golubieva (Łotwa, 1 miejsce), Olga Kamycheeva (Holandia 3 miejsce). Poniżej dyrektor turniejowy Światowej Federacji Warcabowej Jacek Pawlicki oraz przedstawiciele organizatorów.

Zarząd MKS Mazovia Mińsk Mazowiecki

(kadencja 2014-2017):

1. **Andrzej Kuć** – prezes
2. **Krzysztof Roguski** – wiceprezes, kierownik sekcji brydż sportowy
3. **Artur Sikorski** – wiceprezes
4. **Tadeusz Kosobudzki** – sekretarz, kierownik sekcji warcaby 100– polowe
5. **Józef Wargocki** – skarbnik, kierownik sekcji piłka nożna
6. **Krzysztof Kielan** – kierownik
7. **Janusz Puchalski**
8. **Mirosław Krusiewicz** – kierownik sekcji tenis stołowy
9. **Bartosz Mazanka**
10. **Robert Chlebicki**
11. **Kamil Sawicki**

Komisja Rewizyjna:

1. **Henryk Szwach** – przewodniczący
2. **Maryla Zagórska**
3. **Krzysztof Kulka**

www.mksmazovia.pl

MKS MAZOVIA Mińsk Mazowiecki ul. Sportowa 1, 05-300 Mińsk Mazowiecki

NIP 822-15-25-165, REGON 710-36-26-24, KRS 0000101983, e-mail: mksmazoviamm@wp.pl, mob. 602 451 034 kierownik klubu

SPONSORZY

PATRON MEDIALNY

ISBN: 978-83-938625-2-8